

การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีม ให้แก่นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

พิธีสูญ สอนละ

อนุชา ไชยชาญ

เชาวน์วัฒน์ อุมาณนท์

รุ่งอรุณ ศรีปาน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานห้องสมุดกลางเทเวศร์
สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
วันที่ ๑๗ ๐๙ ๒๕๕๓
เลขทะเบียน.....
เลขที่..... ๖๘๔๐

๙๙๙

๑.๙

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากบประมาณเงินผลประโยชน์คณะ ประจำปี ๒๕๕๑

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

Developing of Teamwork Ability for Students of Industrial Education

Faculty, Major Electronic Engineering

PISIT SORNLA
ANUCHA CHAICHAN
CHAOWAT AUMARNONT
RUNGAROON SRIPAN

This Report is Funded by Rajamangala University of Technology Phra Nakhon,
Faculty of Industrial Education, Fiscal Year 2008

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมให้แก่นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

ผู้วิจัย : พิสิฐ สอนละ
อนุชา ไชยชาญ
เชาวน์วัฒน์ อุมาnanท
รุ่งอรุณ ศรีปาน

พ.ศ. : 2551

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ โดยมุ่งศึกษาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา และพัฒนาแบบประเมินความเห็นใจว่าແเน่นของทีมงาน และการทำงานเป็นทีมที่ดี ที่ใช้รูปแบบของเทอร์สโตน (Thurstone)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2550 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 19 คน และใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก และสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติแบบบรรยาย และนำเสนอโดยตาราง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีความเห็นใจว่าແเน่นของทีม หรือสามารถทำงานเป็นทีม โดยนักศึกษามีความคิดคุณลักษณะเชิงบวก ซึ่งสามารถพัฒนาให้เป็นทีมงานที่ดียิ่งขึ้นต่อไปได้แน่นอน ส่วนการทำงานของทีมมีลักษณะการทำงานเป็นทีมค่อนข้างดี และพัฒนาการทำงานเป็นทีมจะต้องมีด้านการสนับสนุนและความไว้วางใจต่อกัน กับด้านความร่วมมือและการใช้ความขัดแย้งในทางสร้างสรรค์

Title : Developing of Teamwork Ability for Students of Industrial Education
Faculty, Major Electronic Engineering

Researcher : Pisit Sornla
Anucha Chaichan
Chaowat Aumarnont
Rungaroon Sripan

Year : 2008

Abstract

The purpose of this research was to developing of teamwork ability for students of industrial education faculty, major electronic engineering. By study was to team work ability for students. This research was developing questionnaire team cohesiveness inventory and teamwork inventory by Thurstone.

The target population of the study was students of Rajamangala University of Technology Pha Nakon Faculty Industiral Education , Major Electronic Engineering. The representative sample of 19 students were proportionally and simple random sampling by draw lots methods. Data were collected by means of questionnaires and analyzed by descriptive statistics presenting in form of tables.

The findings of the study were that students major Electronic Engineering have team cohesiveness or teamwork. As students have thinking qualities of positive. The developing of teamwork ability decisive. The portion teamwork have qualities more than half good and developing teamwork must aspect support and to rest assured. And then aspect cooperate and used contradict in good.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาช่วยเหลืออย่างดีเยี่ยม
จากหลายฝ่ายที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ขอขอบพระคุณอย่างยิ่ง คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้การสนับสนุน
ทุนวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทุกท่านที่ให้
กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณ นักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรม
อิเล็กทรอนิกส์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม จนสามารถนำเสนอผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์นี้ได้

พิสิฐ สอน lokale

อนุชา ไชยชาญ

เชาวน์วัฒน์ อุมาณฑ์

รุ่งอรุณ ศรีปาน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญรูป	ฉ
สารบัญตาราง	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
2 แนวความคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
การทำงานเป็นทีม	4
การพัฒนาทีมงาน	12
การวิจัยเชิงปฏิบัติการ	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
กรอบแนวความคิด	23
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	24
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	26
การวิเคราะห์ข้อมูล	26
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
ผลการวิเคราะห์ความเห็นยิ่งแย่ของการทำงานเป็นทีม	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ผลการวิเคราะห์การทำงานของทีมที่ดี	30
ผลของการประชุมกลุ่มย่อยและการพัฒนาการทำงานเป็นทีม	31
๕ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	33
สรุปผลการวิจัย	33
อภิปรายผล	35
ข้อเสนอแนะ	36
บรรณานุกรม	37
ภาคผนวก ก	38
ประวัติผู้วิจัย	42

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 กระบวนการพัฒนาทีมงานของ William Dyer	15
2.2 การพัฒนาทีมงานของ Stott Keneth& Walker Allan	16

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ผลการประเมินความเห็นยิ่งแหน่งของการทำงานเป็นทีม	28
2 ผลจากแบบสอบถามถึงการทำงานของทีมที่ดี	30

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันรัฐบาลได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2542 หรือ หลักธรรมาภิบาล โดยยึดหลักการ 6 หลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า จากแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล จะเป็นการรวมตัวกันทุกภาคส่วนของสังคม ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ทำหน้าที่ให้การประสานงาน เชื่อมโยงการทำงานทั้งสามภาค ให้มีความร่วมมือ ช่วยเหลือและสนับสนุนการทำงานของกันและกันอย่างสร้างสรรค์ จากแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล จะเห็นได้ว่า การทำงานเป็นทีมเป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่จะผลักดันให้การทำงานประสบความสำเร็จ นอกจากหลักธรรมาภิบาลแล้ว หลักการบริหารในองค์กรก็เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่ง เนื่องจากในการบริหารจัดการองค์กรจะทำให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดคือบุคลากร พนักงาน หรือทีมงานภายในองค์กร ต้องมีความสามารถในการทำงานร่วมกัน ได้อย่างเป็นระบบและเป็นหนึ่งเดียว ใจเดียวกัน หากองค์กรใดหรือทีมงานใดจะประสบความสำเร็จได้จะต้องมีการพัฒนาทีมงานให้มีประสิทธิภาพในการทำงาน และมีความรักต่อองค์กรแล้ว นอกจากจะนำมาซึ่งความเสี่ยงของการทำงาน ได้ง่ายแล้ว ยังทำให้องค์กรสามารถรักษาความได้เปรียบในการแข่งขันของอนาคตด้วย

การทำงานเป็นทีม คือ การทำงานและทำกิจกรรมร่วมกันของสมาชิก โดยมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการทำงานเดียวกัน มีการวางแผนการทำงาน แบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อให้งานและกิจกรรมบรรลุผลสำเร็จ

การทำงานเป็นทีม เป็นแรงจูงใจสำคัญที่จะผลักดันให้ผู้บริหารเป็นผู้นำที่ดีในการนำให้ทีมประสบความสำเร็จในการทำงาน ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องค้นหาลักษณะการทำงานเป็นทีมให้พบแล้วจึงนำเอกสารยุทธ์ในการสร้างทีมเข้ามาใช้เพื่อให้ทุกคนทำงานร่วมกันและประสบความสำเร็จ

ดังนั้น การทำงานเป็นทีมจึงมีความสำคัญในทุกองค์กร เนื่องจากเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงาน โดยการทำงานเป็นทีมมีบทบาทสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือของกลุ่มสมาชิกเป็นอย่างดี

อีกทั้ง คณะกรรมการคุรุสภาได้ออกข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2548 หมวด 2 มาตรฐานการปฏิบัติงาน ผู้ประกอบวิชาชีพครู ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน (9) ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ และ (10) ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์ นั่นคือ ผู้ประกอบวิชาชีพครูจะต้องให้ความสนใจ ร่วมมือร่วมใจกันทำงานเป็นทีม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าบุคคลจะอยากรู้ร่วมกันก็ตาม ไม่ได้หมายความว่า จะสามารถอยู่ร่วมกันได้เสมอไป บางครั้งก็มีปัญหากันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม มีปัญหาในการทำงานเป็นทีม ไม่ว่าองค์กรใดก็ตามเมื่อมีการทำงานแล้ว มักจะพบอยู่เสมอว่ามีปัญหาการทำงานทั้งสิ้น บางองค์กรอาจมีปัญหาน้อย แต่บางองค์กรก็อาจจะมีปัญหามากมาย

และคณะครุศาสตร์อุดสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวิชาที่สำคัญอีกวิชานึง คือ วิชาโปรเจค ที่นักศึกษาทุกคนจะต้องทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อนำวิชาการต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาประยุกต์ใช้งานในการสร้างผลงานหรือสิ่งประดิษฐ์อุปกรณ์ จากการศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาในวิชาโปรเจค พบร่วมนักศึกษาไม่สามารถทำงานเป็นทีมได้ เกิดความขัดแย้งกันทางความคิดหลังจากทำงานร่วมกันได้ระยะหนึ่ง ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมร่วมกันได้ตามเวลารัดหน้ายา ทั้งนี้เนื่องจากติดภาระเรียนหรืองานประจำเป็นสำคัญ บางคนถูกเพื่อนกล่าวหาว่าเป็นคนเห็นแก่ตัว ไม่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายร่วมกันปล่อยภาระงานหรือทิ้งให้เป็นหน้าที่ของผู้อื่น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า หากปล่อยให้นักศึกษาเกิดการขาดความสามัคคี มีบุคคลิกภาพที่ไม่เหมาะสมติดตัว เป็นลักษณะไม่พึงประสงค์ของสังคม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมให้แก่นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุดสาหกรรม สาขาวิชา วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ว่ามีสภาพการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ผลการวิจัยที่ได้จะสามารถให้นักศึกษามีการพัฒนาลักษณะนิสัยที่ดีขึ้น สามารถทำงานร่วมกันเป็นทีมได้สร้างชื่อเสียงให้แก่คณะและมหาวิทยาลัยเป็นที่รู้จักและยอมรับของสังคมยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรม อิเล็กทรอนิกส์

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา ผู้วิจัยพัฒนาแบบประเมินความเห็นยิวแน่นของทีมงาน และการทำงานเป็นทีมที่ดีของ รศ.สุเทพ พงษ์ศรีวัฒน์ เป็นแบบวัดเจตคติที่ใช้รูปแบบของเทอร์สโตน (Thurstone) โดยกำหนดคุณลักษณะจากไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งไปหาค่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง

1.3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.2.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาโปรเจค ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2550

1.3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 19 คน

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.4.1 การทำงานเป็นทีม หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างจะใกล้ชิดมาร่วมกันดำเนินกิจกรรมทั้งหลาย ให้บรรลุเป้าหมายไปในทิศทางเดียวกัน สนับสนุนช่วยเหลือ เอาใจใส่ซึ่งกันและกันให้ทักษะประสบการณ์ แบกรับภาระร่วมกัน ร่วมมือกันทำงานอย่างเต็มความสามารถ สามัคคีกัน เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และพัฒนาองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4.2 การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีม ให้แก่นักศึกษา หมายถึง การพัฒนาความสามารถของนักศึกษา ให้สามารถทำงานร่วมกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและผลงานหรือสิ่งประดิษฐ์ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพ โดยประเมินจากความเห็นยิวแน่นของทีมงาน และการทำงานเป็นทีมที่ดี ซึ่งเป็นรูปแบบของเทอร์สโตน

1.4.3 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาโปรเจค

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ปลูกฝังให้นักศึกษามีความสามารถในการทำงานเป็นทีม ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ได้อย่างเป็นสุข มีบุคลิกภาพในการยอมรับและเข้าใจผู้อื่น และเป็นนักศึกษาหรือบัณฑิตที่มีคุณภาพของคณะและมหาวิทยาลัยต่อไป

บทที่ 2

เอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมให้แก่นักศึกษา คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สาขาวิชาศิวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยได้ศึกษา ทั้งค่าว่า เอกสาร แนวคิดทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอเป็นหัวข้อดังนี้

2.1 การทำงานเป็นทีม

- 2.1.1 แนวคิดของการทำงานเป็นทีม
- 2.1.2 ความหมายของการทำงานเป็นทีม
- 2.1.3 รูปแบบการทำงานเป็นทีม
- 2.1.4 โครงสร้างของทีมงาน
- 2.1.5 สักษะการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ

2.2 การพัฒนาทีมงาน (Team Development)

- 2.2.1 กลยุทธ์ในการพัฒนาทีมงาน
- 2.2.2 กิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนาทีมงาน

2.3 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5 กรอบแนวความคิด

2.1 การทำงานเป็นทีม

2.1.1 แนวคิดการทำงานเป็นทีม

ธงชัย สันติวงศ์ (2540 : 194) ได้ให้แนวคิดของการทำงานเป็นทีมไว้ว่า ภายใต้โลกธุรกิจ สมัยใหม่ ทีมงาน มีความสำคัญที่สุดสำหรับการสร้างประสิทธิภาพทั้งในแง่ของการแข่งขันกับ ตัวเอง แข่งเอากันระหว่างๆ แข่ง แล้วแข่งตามให้ทันกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ เพราะการปรับตัวนำเอามาแนวคิดหรือกลยุทธ์ในแผนธุรกิจมาปฏิบัติและการปรับระบบการทำงาน ต่าง ๆ ให้เข้าสู่สภาพเงื่อนไขใหม่นั้น ต้องอาศัยทีมงานเป็นตัวปรับเปลี่ยน แต่โดยปกติความมี

ประสิทธิภาพของทีมงานจะไม่เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ แต่ต้องมีการจัดเตรียมหรือบริหารหลาย ๆ ด้าน คือ

1. จัดให้มีการประสานกันระหว่างทีมต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่ต่างกันแต่ต้องประสานเชื่อมโยงกัน
2. ต้องมีการสร้างจิตสำนึกให้มุ่งประสิทธิภาพผลผลิต
3. ต้องให้มีความพร้อมในการปรับตัวสูง

เนาวรัตน์ แย้มแสงสังข์ (2542 : 115) ได้ให้แนวคิดไว้ว่าการทำงานเป็นทีมเกิดจากพื้นฐานความเชื่อที่ว่า มนุษย์มีความสามารถเฉพาะที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคล ถ้าเรามำนุษย์เหล่านี้มารวมกันก็จะประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถที่หลากหลาย ซึ่งถ้าได้มีการแบ่งงาน การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การจัดระบบสื่อสารที่เหมาะสม จะทำให้การทำงานบรรลุจุดมุ่งหมายและก่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างดีเยี่ยม

เนตร์พัฒนา yawirach (2546 : 214) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า ทีมงาน คือ กลุ่มของสมาชิกที่มาทำงานร่วมกัน ไม่ทุกกลุ่มในองค์กรที่มาร่วมกันทำงานเป็นทีม แต่ละทีม ทีมที่เกิดขึ้นก็คือกลุ่มนั้นเอง คุณสมบัติของกลุ่มคล้ายกับทีมตรงที่ว่าสมาชิกมีความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในปัจจุบันภาระการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ต้องอาศัยการทำงานเป็นทีม ดังนั้น ผู้บริหารที่ดึงควรพยายามที่จะทำให้กลุ่มภายในเป็นทีมชื่นนาให้ได้เพื่อร่วมกันทำงานในทีม

เคิร์ท เลวิน (Kurt Lewin อ้างถึงใน สุนันทา เลาหนันทน์, 2540 : 38) ได้ศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของกลุ่มพบว่า มีขั้นตอนการเพิ่มประสิทธิภาพประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) การละลายพฤติกรรม (Unfreezing) 2) การเปลี่ยนแปลงไปสู่พฤติกรรมใหม่ (Changing) 3) การทำให้พฤติกรรมใหม่ดำรงอย่างมั่นคง (Refreezing)

คริส อาร์กิส (Christ Argyris อ้างถึงใน สุนันทา เลาหนันทน์, 2540 : 45) มีความเชื่อมว่า ประสิทธิผลขององค์การเกิดจาก ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของทีมงานและปัทสถานในทางบวก ของทีมงานที่มีต่อองค์กร

ริ查ร์ด วอลตัน (Richard Walton อ้างถึงใน สุนันทา เลาหนันทน์, 2540 : 48) ได้ศึกษาเรื่องความขัดแย้งในทีมงาน สามารถอธิบายได้ว่า มีความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างสมาชิกในทีมงาน 2 ลักษณะ คือ ความขัดแย้งในเนื้อหาสาระซึ่งเป็นความคิดเห็นไม่ตรงกันในเรื่องบทบาทวิธีปฏิบัติ และนโยบาย อีกลักษณะหนึ่งคือ ความขัดแย้งทางอารมณ์ซึ่งเกิดจาก ความรู้สึกกลัว การสูญเสีย และความไม่ไวใจซึ่งกันและกัน

2.1.2 ความหมายของการทำงานเป็นทีม

มีนักการศึกษาให้ความหมายของการทำงานเป็นทีม ไว้วังนี้

สมชาติ กิจยรรยง (2540 : 197) “ได้กล่าวถึง ทีมงานว่า หมายถึง กลุ่มนุกคลที่มีการประสานงานกัน ร่วมมือกัน สามัคคิกัน มีเป้าหมายร่วมกันและเชื่อใจกัน

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2542 : 230) “ได้กล่าวไว้ว่า ทีมงาน หมายถึง กลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์ กันค่อนข้างจะใกล้ชิดและคงความสัมพันธ์อยู่ค่อนข้างจะถาวร ซึ่งประกอบด้วยเพื่อนร่วมงาน และหัวหน้า

วิภาวรรณ รพีไพบูลย์ (2542: 150) “ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง การทำงานร่วมกันของสมาชิกตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมทั้งหลาย บรรลุเป้าหมายอย่างเดียวกัน โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มต่างมีจิตใจตรงกัน ร่วมมือกันทำงานอย่างเต็มความสามารถ มีการประสานงานกันอย่างดี เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์สูงสุด

เนตร พันนา yawirach (2546 : 233) “ได้ให้ทัศนะของการทำงานเป็นทีม หมายถึง ความสำเร็จของผู้บริหารในการประสานการทำงานของบุคลากรหลายฝ่ายเข้าด้วยกัน ให้บรรลุผลสำเร็จ

จากความหมายของการทำงานเป็นทีม ที่นักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ข้างต้น อาจสรุปได้ว่า การทำงานเป็นทีม คือ การที่บุคลากรคนละกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ มีการแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกัน มีความสัมพันธ์กัน และมีจุดประสงค์หรือความคาดหวังร่วมกัน

2.1.3 รูปแบบการทำงานเป็นทีม

การทำงานเป็นทีม มีความสำคัญในทุกองค์กร การทำงานเป็นทีม เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงาน การทำงานเป็นทีมมีบทบาทสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือของกลุ่มสมาชิกเป็นอย่างดี ลักษณะที่สำคัญของทีม 4 ประการ ได้แก่

1. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคล หมายถึง การที่สมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมีความเกี่ยวข้องกันในกิจการของกลุ่ม / ทีม ตระหนักรู้ในความสำคัญของกันและกัน แสดงออกซึ่งการยอมรับ การให้เกียรติกัน สำหรับกลุ่มน ada ให้กลุ่มนักมีปฏิสัมพันธ์กันเป็นเครือข่ายมากกว่าการติดต่อกันตัวต่อตัว

2. มีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายร่วมกัน หมายถึง การที่สมาชิกกลุ่มจะมีส่วนกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมร่วมกันของทีม / กลุ่ม โดยเฉพาะจุดประสงค์ของสมาชิกกลุ่มที่สอดคล้องกับองค์กรมักจะนำมาซึ่งความสำเร็จของการทำงานได้ง่าย

3. การมีโครงสร้างของทีม / กลุ่ม หมายถึง ระบบพฤติกรรม ซึ่งเป็นแบบแผนเฉพาะกลุ่ม สมาชิกกลุ่มจะต้องปฏิบัติตามกฎหรือมติของกลุ่ม ซึ่งอาจจะเป็นกลุ่มแบบทางการ (Formal Group) หรือกลุ่มแบบไม่เป็นทางการ (Informal Group) ที่ได้ สมาชิกทุกคนของกลุ่มจะต้องยอมรับและปฏิบัติตามเป็นอย่างดี สมาชิกกลุ่มขอย อาจจะมีกฎเกณฑ์แบบไม่เป็นทางการ มีความสนิทสนมกัน อย่างใกล้ชิดระหว่างสมาชิกด้วยกัน

4. สมาชิกมีบทบาทและมีความรู้สึกร่วมกัน การรักษาบทบาทที่มั่นคงในแต่ละทีม / กลุ่ม จะมีความแตกต่างกันตามลักษณะของกลุ่ม รวมทั้งความรู้ความสามารถของสมาชิก โดยการจัดแบ่งบทบาทและหน้าที่ ความรับผิดชอบ กระจายงานกันตามความรู้ ความสามารถ และความถนัดของสมาชิก

การทำงานเป็นทีมเป็นแรงจูงใจสำคัญที่จะผลักดันให้ท่านเป็นผู้นำที่ดี ถ้าท่านประสงค์ที่จะนำทีมให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน ท่านจำเป็นต้องค้นหาคุณลักษณะของการทำงานเป็นทีม ให้พบรเล็กไว้เสมอว่าทุกคนมีอิสระในตัวเอง ขณะเดียวกันก็เป็นส่วนหนึ่งของทีม แล้วจึงนำเอากลยุทธ์ในการสร้างทีมเข้ามาใช้เพื่อให้ทุกคนทำงานร่วมกันและประสบความสำเร็จ

สุนันทา เลาหันนท์ (2540 : 73 – 76) ได้ให้ทัศนะรูปแบบการทำงานเป็นทีมไว้ว่า ในการทำงานเป็นทีม นอกจากมีการแบ่งงานและประสานงานกันแล้ว ยังต้องมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่มให้ชัดเจน เพื่อป้องกันความสับสน เป้าหมายสำคัญประการหนึ่งของทีมงาน คือ การพร้อมใจกันคิดหาวิธีการที่ปรับปรุงแก้ไขกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ขนาดของกลุ่มที่ดีมากจะมีสมาชิกตั้งแต่ 3-10 คน ทีมขนาดเล็กมากจะมีความเห็น yiawen มากกว่ากลุ่มขนาดใหญ่ เพราะว่ากลุ่มขนาดใหญ่ติดต่อสื่อสารกันได้ลำบาก และเกิดกลุ่มขนาดเล็กซ้อนอยู่ภายใน ซึ่งโดยธรรมชาติต้องแบ่งขั้นกัน แบ่งผลประโยชน์กัน ทำให้ความเห็น yiawen ในกลุ่มใหญ่ตกร้าวไป สมาชิกในทีมงานจะมีการติดต่อสื่อสารกันแบบ 2 ทิศทาง มีการติดต่อประสานงานกันหัวหน้าและสมาชิกด้วยกันตลอดเวลา ทีมจึงประกอบด้วย หัวหน้าทีม สมาชิก และเลขานุการ แต่ละกลุ่มนี้รายละเอียดดังนี้

2.1.3.1 หัวหน้าทีม คุณลักษณะของหัวหน้าทีมหรือผู้นำทีม มีดังนี้

1. เป็นที่ยอมรับนับถือของสมาชิกในกลุ่มด้วยความจริงใจ
2. เป็นคนเปิดเผย จริงใจ ซื่อสัตย์ และเป็นกันเอง
3. ไม่ใช้อิทธิพลครอบจักรุ่ม เป็นประชาธิปไตย ปราศจากเผด็จการทุกรูปแบบ
4. มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในงานสูง
5. สามารถดำเนินการประชุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. ไม่ผูกขาดการเป็นผู้นำกลุ่มตลอดเวลา

7. พร้อมให้ความช่วยเหลือกลุ่ม
 8. สามารถสื่อสารผลงานของทีมให้สาธารณะเข้าใจได้
 9. มีวุฒิภาวะทางสังคม
 10. มีแรงจูงใจและแรงขับทางด้านความสำเร็จสูง
- บทบาทและหน้าที่สำคัญของหัวหน้าทีม
1. รับนโยบายจากองค์กร
 2. กำหนดเป้าหมาย แนวทางและขั้นตอนในการปฏิบัติ
 3. มอบหมายงานแก่สมาชิก
 4. สร้างบรรยากาศด้วยการชูใจ เสริมแรง ให้กำลังใจ
 5. อำนวยความสะดวก ให้ความช่วยเหลือ และแก้ปัญหาต่าง ๆ
 6. ประเมินผลงานและผู้ร่วมงาน
- 2.1.3.2 สมาชิกในทีมงาน คุณลักษณะของสมาชิกของทีมงาน มีดังนี้
1. สามารถรับผิดชอบงานในหน้าที่ของตนและของกลุ่ม
 2. เป็นผู้รู้จักฟัง รู้จักพูด และแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่ม
 3. เป็นผู้ที่ยอมรับฟัง และเคารพความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิก
 4. เก็บพนิดาของกลุ่ม และป้องกันมิให้มติของกลุ่มเบี่ยงเบนออกไปเจ้ากับความคิดเห็นของตนเอง
 5. เป็นผู้เสียสละ อาสาช่วยทำงานทุกด้าน
 6. กล้าแสดงความคิดเห็น
- บทบาทและหน้าที่สำคัญของสมาชิก
1. รับมอบหมายงานจากหัวหน้าทีม
 2. ปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบให้บรรลุเป้าหมายของทีมงาน
 3. ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาต่าง ๆ
 4. เป็นผู้ตามที่ดี
- 2.1.3.3 เอกานุการ คุณลักษณะของเลขาธุการกลุ่มนี้ มีดังนี้
1. มีความสามารถในการเขียนหนังสือได้ดี
 2. สามารถจับประเด็นการพูด การปรึกษาหารือของกลุ่ม ได้ดี
 3. สามารถสรุปผลการประชุมและทำรายงานให้สมาชิกได้ทราบ
 4. มีความรู้และประสบการณ์ในการเสนอรายงานอย่างมีแบบแผน
 5. สามารถเขียนแผนผัง กราฟ ಚาร์ท ได้

บทบาทและหน้าที่สำคัญของเลขานุการ

1. รับคำสั่งจากหัวหน้าหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง
2. ส่งจ่าวสารที่รับมาไปยังบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. ประสานงานระหว่างผู้บังคับบัญชาและถายทอดสิ่งที่ผู้ได้บังคับบัญชาเสนอให้ นายได้รับรู้
4. มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีแบบสร้างสรรค์แก่ทุกคน

2.1.4 โครงสร้างของทีมงาน

โครงสร้างที่ส่งเสริมให้เกิดการทำงานเป็นทีมที่ดี มีดังนี้

1. ผู้นำ ผู้บริหาร หรือหัวหน้า เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุด ความยุติธรรม ความเป็นคนมีหลักการมีเหตุผล และความเป็นเพื่อนร่วมงานของผู้นำ จะสามารถเสริมสร้างบรรยากาศในการทำงานเป็นทีมได้ดี
2. การสื่อสาร การสื่อสารแบบเปิด (Open Communication) ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารจากระดับบริหารไปสู่ระดับปฏิบัติ หรือระดับปฏิบัติไปสู่ระดับบริหาร หรือเป็นการสื่อสารในระดับเดียวกัน จะทำให้สมาชิกของทีม ได้รับรู้ปัญหาการทำงาน นโยบายการปฏิบัติงานตลอดจนการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เกี่ยวกับงานได้อย่างทั่วถึง
3. โอกาส หมายถึง การให้โอกาสพนักงานทุกคน ได้พัฒนาทักษะและความสามารถในการทำงานอย่างสนับสนุนและให้โอกาสได้ตัดสินใจเกี่ยวกับงานของตนเองให้มากที่สุด
4. การกำหนดบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานให้ชัดเจน ได้แก่ การกำหนดให้มีการพรรณนางาน (Job Description) ชัดเจนผังทางไหลของงาน (Work Flow) ที่เข้าใจ ตรงกันตลอดจนขอบเขตอำนาจหน้าที่ของแต่ละคน
5. กรณีส่วนร่วมเป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกของทีมงาน ได้มีส่วนร่วมในการทำงานให้มากที่สุด กรณีส่วนร่วมนั้นนอกจากจะทำให้เกิดความผูกพันกับทีมงานแล้วยังมีส่วนทำให้ใช้ทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
6. การประชุมหรือปรึกษา การประชุมหรือกิจกรรมที่กันในทีมงาน ไม่ว่าจะเป็นการประชุมอย่างเป็นทางการ (Formal Meeting) หรือไม่เป็นทางการ (Informal Meeting) เป็นวิธีการหนึ่งที่จะเข้าใจร่วมกันในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การกำหนดนโยบาย หรือการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในทีมงาน

2.1.5 ลักษณะที่มีประสิทธิภาพ

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ ไว้วัดนี้

โอดั๊ส์เกรต แม็คเจอ โกรต (Douglas McGregor) ได้กำหนดถึงลักษณะของการทำงานเป็นทีม ดังนี้

1. บรรยาศาสขององค์กรมีแนวโน้มที่เป็นแบบอรุปนัย ไม่มีแนวที่จะคึ่งเครียดเป็นบรรยาศาสที่คนทำงานมีความเกี่ยวข้องและสนใจ
2. มีการอภิปรายกันอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของแต่ละคน
3. งานหรือวัตถุประสงค์ของกลุ่ม เข้าใจโดยเจ้มแจ้งจากทุกคนและได้รับการยอมรับจากบรรดาสมาชิก มีความอิสระเสรีในการอภิปรายปัญหาในประเด็นต่าง ๆ
4. บรรดาสมาชิกในกลุ่มยอมรับฟังเหตุผลของกันและกัน
5. แม้จะมีการขัดแย้งกัน (Disagreement) คนในกลุ่มก็ยังมีความรู้สึกที่จะอยู่ร่วมทำงานด้วยกันได้ต่อไป
6. มีการตัดสินใจ โดยความเห็นร่วมกันส่วนใหญ่ (Counensus) ซึ่งทุกคนเห็นด้วยว่าไปด้วยกันได้
7. การวิจารณ์เป็นไปอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา ไม่มีการมุ่งโจมตีกันเป็นการส่วนตัวทั้งต่อหน้าและลับหลัง การวิจารณ์เป็นไปเพื่อการสร้างสรรค์
8. ทุกคนมีอิสระเสรีในการแสดงความรู้สึก และแนวคิดในการที่จะนำมาเป็นเครื่องมือแก้ปัญหา
9. เมื่อมีความจำเป็นในการปฏิบัติงาน การมอนามัยการงานได้รับการยอมรับอย่างดีจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง
10. ประชานของกลุ่มไม่ใช้อิทธิพลส่วนตัวเหนือสมาชิกของกลุ่มคนอื่น ๆ หรือกลุ่มก็ไม่ได้ใช้อิทธิพลเหนือเขามากจนเกินไปเช่นกัน
11. กลุ่มมีอิสรภาพในการทำงานของเขารองจากมีการหยุดตรวจสอบผลงานเป็นระยะ ๆ เวลาจะทำงานให้ดีขึ้นได้อย่างไร

ลิเคิร์ท (Likert อ้างถึงใน สุนันทา เลาหนันทร์ , 2540 : 62 – 117) กล่าวถึง ลักษณะการทำงานเป็นทีมว่า ต้องประกอบด้วยพฤติกรรมของสมาชิกที่สนับสนุนการทำงานเป็นทีม ได้แก่ การที่สมาชิกมีค่านิยม และเป้าหมายต่าง ๆ ของกลุ่มผูกพันกัน มีการกระตุ้นเพื่อความสำเร็จของกลุ่มเป็นสำคัญแต่ละคนจะทำทุกอย่างเพื่อกลุ่ม การแก้ปัญหา การวินิจฉัยส่งการเกิดขึ้นจากความร่วมมือเกื้อกูลกัน การแนะนำ การวิจารณ์ ความคิดเห็นหรือข้อมูลเกิดขึ้นในบรรยาศาสของการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งความสัมพันธ์ในการทำงาน ระหว่างสมาชิกในกลุ่มจะเป็นไปได้

ด้วยดี มีความซื่อสัตย์ซึ่งกันและกันต่างมีความไว้เนื้อเชื่อมใจกันสูง และนอกจากนี้บรรยายกาศของ การสร้างสรรค์ภายในกลุ่ม ก็เป็นสิ่งสำคัญต้องมีการร่วมมือประสานงานกัน แทนที่จะมุ่งแบ่งขั้นชิง กันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม กลุ่มนี้มีความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนา ประสิทธิภาพของกลุ่มสมาชิกแต่ละคนพร้อมที่จะเพชิญอุปสรรคต่าง ๆ ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เมอร์ริว อ้อกคลาส และดอนนา เอ็นดักลาส สรุปว่าลักษณะการทำงานเป็นทีมที่มี ประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1. เป้าหมาย คือ บันไดขั้นแรกที่คนในทีมงาน แต่ละคนจะต้องเข้าใจ และมีส่วนร่วมใน เป้าหมายของทีมงาน รวมทั้งจะต้องทุ่มเทความพยายามเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ เป้าหมายนับเป็นเรื่อง สำคัญแม้กระทั่งสำหรับคนที่ทำงานตามลำพังผู้เดียวก็ตาม ยิ่งเมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นแล้ว เป้าหมายยิ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นขาดไม่ได้ เป้าหมายที่ทุกคนมีส่วนร่วมนั้นมักจะทำให้เกิดพัฒนาการขึ้น เป็นทีมงานที่ “มีหน้าที่เดียวกัน”

2. การแสดงออก หมายถึง การที่สมาชิกในทีมงานแต่ละคนมีสิทธิที่จะแสดงออกได้อย่าง เสรีอิสระหึ้งแต่ละคนยังมีสิทธิที่จะได้รับฟังและตอบสนองอย่างเข้าใจกัน ความจริงแล้วสมาชิกใน ทีมงานมีหน้าที่ที่จะต้องรับฟังเพื่อนสมาชิกคนอื่น ๆ การทำเช่นนี้เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าทุกคน เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างทะลุปูโรปร่าง ซึ่งทำให้มีความเป็นไปได้มากขึ้นกว่าจะบรรลุผลสำเร็จ ที่ดีงาม

3. ความเป็นผู้นำ หมายถึง สมาชิกในทีมงานแต่ละคนจะต้องเต็มใจรับหน้าที่เป็นผู้นำได้ ด้วยความเข้าใจ ในข้อดีและข้อเสียของการทำงานคนเดียว ทำให้แต่ละคนรู้สึกถึงเสรีภาพในการขัน อาสาเข้าทำงานเพื่อเป็นการตอบสนองต่อความต้องการของทีมงาน

4. ความคิดเป็นที่สอดคล้องกัน หมายถึง การที่ทีมงานมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเป็น เอกฉันท์รวมทั้งต้องทำการทดสอบด้วยทีมงานจะต้องพยายามลงมติให้ได้ข้อสรุปที่ดีที่สุดสำหรับ การปฏิบัติงาน โดยไม่สร้างความกดดันให้สมาชิกคนใดคนหนึ่งจำใจต้องเห็นพ้องด้วย

5. ความไว้วางใจ หมายถึง ทีมงานไว้วางใจซึ่งกันและกัน แต่ละคนจะเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างสนับสนุน เพื่อให้เพื่อนร่วมทีมงานได้ทราบถึงรายละเอียดที่ไม่ควรเปิดเผยให้คนนอกทีมงาน ได้รับฟัง นอกจากนี้แล้ว แต่ละคนยังมีเสรีในการแสดงความคิดเห็นตรงข้าม โดยไม่ต้องหัวนกลัวว่า จะได้รับผลกระทบที่ต่อเนื่องมาภายหลัง

6. ความผ่อนปรน หมายถึง ทีมงานจะต้องดำเนินการคิดวิธีการปฏิบัติงานแบบใหม่ที่ดีกว่า เดิมอยู่เสมอ สมาชิกแต่ละคนตระหนักรู้ว่า เวลาและสถานที่จะต้องเปลี่ยนแปลงไปทั้งในภาพรวม ของทีมงานหรือในส่วนของตนที่เป็นรายบุคคล ทีมงานจะร่วมกันมองหาวิปธิบัติงานให้ดีขึ้นอย่าง คับๆ ไว รวมทั้งช่วยกันค้นหาวิธีดำเนินการต่าง ๆ ให้ดีขึ้นด้วย

จากทัศนะดังกล่าวข้างต้น โดยรวมแล้วสรุปได้ว่าลักษณะของการทำงานเป็นทีมนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังนี้คือ

1. สมาชิกของทีม จะต้องมีความซื่อสัตย์ซึ่งกันและกัน และมีความไว้เนื้อเชื่ोใจสูง มีการยอมรับซึ่งกันและกัน รวมถึงการมีทักษะและความรู้ความสามารถในการทำงานของสมาชิกทีมที่พร้อมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของกลุ่ม

2. กระบวนการกลุ่ม สมาชิกของทีมจะต้องมีการตัดสินใจโดยความเห็นร่วมกันส่วนใหญ่ และทุกคนมีอิสระในการแสดงความรู้สึกและแนวคิดในการที่จะนำมาเป็นเครื่องมือแก้ปัญหาเพื่อให้สมาชิกของทีมได้ใช้กำลังความสามารถอย่างเต็มที่ และมีการติดต่อสื่อสารภายในอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผู้นำทีม จะต้องมีภาวะผู้นำที่เหมาะสม และมีความสามารถในการสร้างทีมงานในการทำงาน

4. สิ่งแวดล้อมของทีม ทีมงานที่มีประสิทธิภาพจะต้องสามารถอาศัยสิ่งแวดล้อมของทีม เช่น รายได้ จำนวนสมาชิก โครงสร้าง ขนาดขององค์กร ค่าตอบแทน และผลประโยชน์เกือบกูล เป็นต้น นำมาพิจารณาเพื่อกำหนดในการตัดสินใจและการทำงานร่วมกัน

2.2 การพัฒนาทีมงาน (Team Development)

การพัฒนาทีมงาน คือ กิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีการวางแผนเอาไว้ก่อน เพื่อช่วยในการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของทีม รวมทั้งปรับปรุงความสามารถของทีมในอันที่จะแก้ปัญหាដ้านเกิดจากการทำงานร่วมกันของทีม หลังจากมีการต่อหรือสร้างทีมแล้ว มีขั้นตอนชัดเจนที่ทีมจะพัฒนาได้ เมื่อเวลาผ่านไปทีมก็จะเปลี่ยนไป ในตอนแรกสมาชิกของทีมจะต้องรู้จักซึ่งกันและกัน กำหนดบทบาท และบรรทัดฐานของทีม แบ่งหน้าที่การทำงาน และแยกประเภทของงานของทีมในลักษณะนี้สมาชิกจะเป็นส่วนหนึ่งในการทำงานเป็นทีม สิ่งที่หัวหน้าทีมหรือผู้บริหารหน่วยงานต้องถือปฏิบัติคือ ต้องทำความเข้าใจขั้นตอนของพัฒนาการของทีม และลักษณะของงาน และแต่ละขั้นตอนผู้บริหารและสมาชิกในทีมทุกคนต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ซึ่งการดำเนินการแก้ปัญหานั้นแต่ละขั้นตอนนั้นก็คือ การได้ลงมือพัฒนาทีมงานซึ่งพัฒนาการในแต่ละขั้นตอนดังนี้

1. การจัดตั้ง (Forming) พัฒนาการขั้นจัดตั้งเป็นช่วงเวลาที่ผู้ก่อตั้งและสมาชิกทุกคนจะต้องทำความคุ้นเคยและทดสอบมิตรภาพซึ่งกันและกันเท่าที่จะทำได้ สมาชิกในขั้นตอนนี้ และสมาชิกมักจะยอมรับอะไรก็ตามที่มีอำนาจ หรืออำนาจที่เสนอออกมายในลักษณะความเป็นหัวหน้าทีมในแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ สมาชิกจะไม่ขึ้นต่อทีมจนกว่าจะพบว่าอะไรคือภูมิปัญญาที่มีพื้นฐาน และอะไรคือสิ่งที่ขาดหวัง ในขั้นตอนนี้สมาชิกจะเกี่ยวข้องกับความคิดต่างๆ เช่น “ฉัน

หวังอะไร” “อะไรคือสิ่งที่น่ายอมรับ” และ “ตัวฉันจะเหมาะสมหรือไม่” ช่วงของการจัดตั้งทีม หัวหน้าทีมควรจะเตรียมเวลาให้สมาชิกได้รับความคุ้นเคยกันและให้กำลังใจเขาให้เข้าใจการแสดงความคิดเห็นในสังคมในลักษณะที่ไม่เป็นทางการ

2. การระดมความคิด (Storming) ระหว่างขั้นตอนการระดมความคิดนี้ลักษณะนี้สับส่วนบุคคลจะปรากฏให้เห็น สมาชิกแต่ละคนจะพยายามทบทวนของตนเองอย่างเด่นชัด และแสดงให้เห็นว่า เขายาดห่วงอะไร ขั้นตอนนี้จะเป็นขั้นตอนของความขัดแย้งและความคิดเห็น ไม่สอดคล้องกัน สมาชิกบางคนอาจจะไม่เห็นด้วยกับความเข้าใจในหน้าที่ของทีม สมาชิกอาจบ่ายเบี่ยงตำแหน่ง และรวมตัวกันหรือจัดกลุ่มย่อยบนพื้นฐานความสนใจเหมือนกัน กลุ่มย่อยหนึ่งอาจไม่เห็นด้วยกับกลุ่มอื่นต่อไปหมายรวมของทีม หรือต่อวิธีการที่จะไปให้ถึงเป้าหมายนั้น แสดงว่าทีมยังไม่สามัคคีกัน และอาจจะจัดอยู่ในลักษณะที่ขาดความเป็นเอกภาพ นอกจากทีมจะไม่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาไปข้างหน้าแล้ว ยังอาจหยุดชะงัดไม่สามารถดำเนินงานต่อไปให้สำเร็จได้ ระหว่างขั้นตอนการระดมความคิดเห็น หัวหน้าทีมควรจะกระตุ้นให้มีการร่วมกิจกรรมของสมาชิกในทีมแต่ละคนสมาชิกควรเสนอความคิดเป็นการไม่เห็นด้วยกับอีกฝ่าย และฟันฝ่าความไม่แน่นอน และข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับงานและเป้าหมายของทีม

3. กำหนดบรรทัดฐาน (Norming) ระหว่างขั้นตอนการกำหนดบรรทัดฐานข้อดีเบื้องจะได้รับ การแก้ไข และทีมจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีความเป็นเอกภาพเมื่อเป็นเอกฉันท์แล้วจะพัฒนาไปว่า ใครมีพลังอำนาจ ใครเป็นหัวหน้า และอะไรคือบทบาทของสมาชิก สมาชิกจะเริ่มยอมรับและเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของทีมลักษณะของขั้นตอนนี้จะมีช่วงเวลาที่สั้นระหว่างการกำหนดบรรทัดฐาน หัวหน้าทีมควรเน้นที่ความเป็นหนึ่งเดียวของทีม และช่วยให้ความกระจ่างเกี่ยวกับบรรทัดฐานและคุณค่าของทีม

4. การดำเนินการ (Performing) ระหว่างขั้นตอนการปฏิบัติการส่วนสำคัญที่ต้องเน้น คือ การแก้ปัญหา การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบความสำเร็จ สมาชิกจะเข้าร่วมในการทำงานที่ต่างๆ ในทีม เขาต้องร่วมมือซึ่งกันและกัน และประสานความเห็นที่ไม่สอดคล้องกันให้เห็นพ้องต้องกันให้ได้ เขาต้องเผชิญและต้องแก้ปัญหาและให้ความสนับสนุนต่อความสำเร็จของงาน เขายังต้องพบปะกันบ่อยขึ้น และมีการแสดงความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา และต้องทำให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระหว่างขั้นตอนนี้ หัวหน้าจะต้องเข้าร่วมและจัดการปฏิบัติงานให้สูงขึ้นทั้งความรู้สึกทางสังคม และผู้ช่วยงาน ควรให้การช่วยเหลือ

5. การแยกย้าย (Adjoining) ขั้นตอนการแยกย้ายเกิดขึ้นในคณะกรรมการผลักดันงาน และทีมที่มีข้อจำกัดในการปฏิบัติงานและความไม่เป็นเอกภาพที่เกิดขึ้นตามมา ระหว่างขั้นตอนนี้เน้นที่การให้ความสนับสนุนเป็นพิเศษเรื่องการประสานสามัคคี การปฏิบัติงานจะไม่ค่อยเต็มที่ดังเช่นก่อน

หน้าที่ สามารถอาจจะถึงจุดที่ถึงที่สุดทันไม่ได้แล้วหรือรักใคร่สามัคคีอย่างแน่นแฟ้น และไม่มีความกดดันหรือเสียใจต่อการแยกย้ายกันไปเข้าอาจรู้สึกยินดีเกี่ยวกับงานในหน้าที่ที่สำเร็จลุล่วงและอาจเสียใจที่จะต้องสูญเสียมิตรภาพและการติดต่อร่วมมือกัน หัวหน้าทีมอาจยังต้องแสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกภาพของทีมด้วยการจัดงานฉลอง บางทีอาจมองเกียรติบัตรหรือรางวัลเป็นเครื่องหมายแสดงให้เห็นการจบและการจากกันไปที่สมบูรณ์

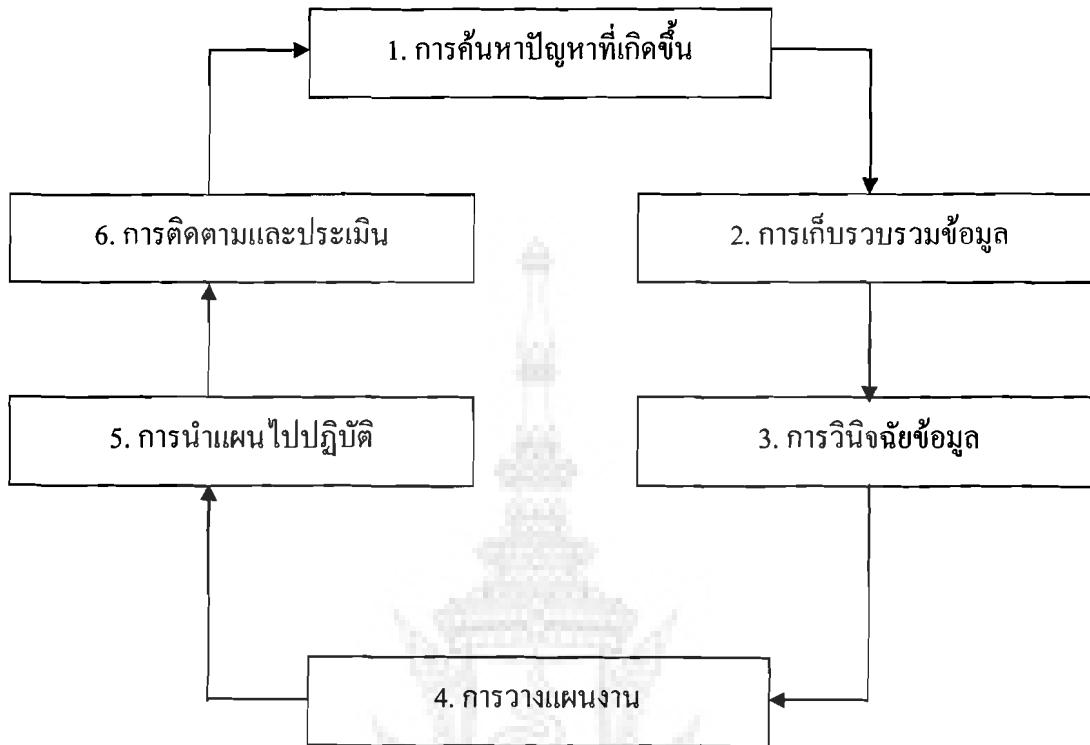
สิ่งที่หัวหน้าทีมต้องระมัดระวังและให้ความสนใจเป็นพิเศษในการพัฒนาทีมงาน คือ การสร้างความสามัคคีในทีม (Team Cohesiveness) การกำหนดบรรทัดฐานของทีม (Team Norms) และการจัดการความขัดแย้งในทีม (Managing Team Conflict)

2.2.1 กลยุทธ์ในการพัฒนาทีมงาน

กลยุทธ์ในการพัฒนาทีมงานมีหลายวิธี โดยผู้บริหารสามารถพัฒนาเองหรือใช้บุคคลภายนอก เช่น ศึกษานิเทศก์ ที่ปรึกษา นักฝึกอบรม เป็นต้น วิธีการพัฒนาทีมงานที่นำเสนอต่อไปนี้ เป็นวิธีที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้พัฒนาทีมงานในหน่วยงานของตนเองได้ โดยปรับประยุกต์ใช้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของหน่วยงาน ดังนี้

1. การพัฒนาทีมงานของ วิลเลียม คราฟ ได้อธิบายขั้นตอนการสร้างทีมงานไว้ 6 ขั้นตอน คือ

- 1.1 การค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้น
- 1.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 1.3 การตรวจวินิจฉัยข้อมูล
- 1.4 การวางแผนเพื่อการแก้ปัญหาไปปฏิบัติ
- 1.5 การนำแผนไปปฏิบัติ
- 1.6 การประเมินผล

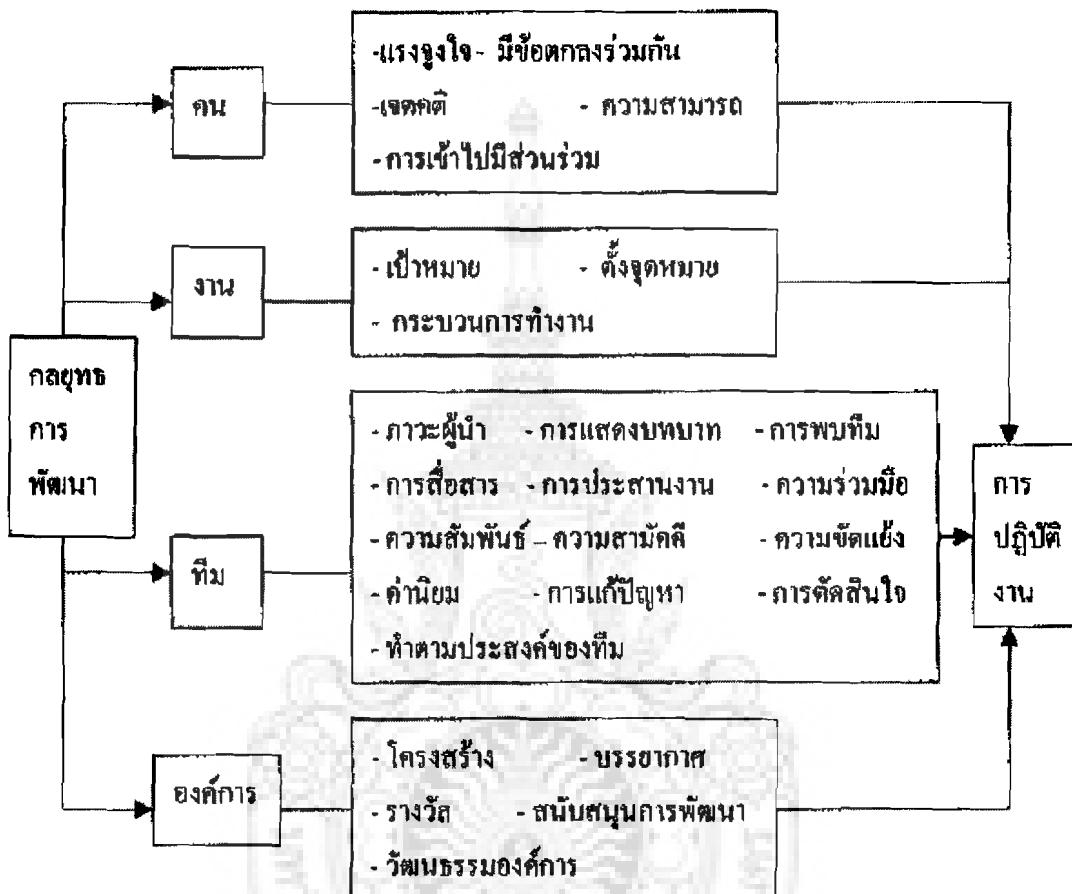

รูปที่ 2.1 กระบวนการพัฒนาทีมงานของ William Dyer

จากรูปที่ 2.1 กระบวนการพัฒนาทีมงาน มีดังนี้

1. ศึกษาปัญหาหรือสิ่งที่ควรปรับปรุงในการทำงาน การหาข้อมูลโดยการสังเกต การสัมภาษณ์ การออกแบบสำรวจ เป็นต้น หลังจากได้ข้อมูลแล้วให้นำปัญหาหรือสิ่งที่ควรปรับปรุงมาจัดลำดับความสำคัญว่าควรจะพัฒนาในเรื่องใดก่อน - หลัง
 2. วิเคราะห์ปัญหาหรือสิ่งที่จะปรับปรุงว่ามีสาเหตุมาจากอะไร ซึ่งอาจจะมีหลายสาเหตุก็ได้
 3. หาวิธีการแก้ไขปัญหา โดยวิธีการหลาย ๆ วิธีที่มีความเป็นไปได้
 4. พิจารณาเลือกวิธีการที่คิดว่าเหมาะสมที่สุดมาดำเนินการต่อไป
 5. นำวิธีการที่ได้มาปฏิบัติ
 6. ติดตามประเมินผล
 7. สรุปทบทวนผลการดำเนินงาน
2. การพัฒนาทีมงานของ สถา๊ต และวอคเตอร์ ชี้กรอบยุทธ์ในการพัฒนาทีมงานในแนวทางนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบในการปฏิบัติงานสำคัญ 4 ประการ คือ คน งาน ทีม และองค์กร และจะต้องพิจารณาในทุกองค์ประกอบ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบจะมีรายละเอียดที่แสดงไว้ เพื่อผู้บริหารจะได้

ทบทวนว่าส่วนใดที่ได้ทำไว้แล้ว ส่วนใดที่ยังไม่ได้ทำ หรือส่วนใดที่ต้องปรับเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดทีมงานที่มีความสมบูรณ์ขึ้นสูง ซึ่งจะสามารถสำรวจทีมของท่านว่าอยู่ในระดับใด ดังรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 การพัฒนาทีมงานของ Stott Keneth& Walker Allan

2.2.2 กิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนาทีมงาน

จากการได้นำเสนอถูกวิธีการพัฒนาทั้ง 2 วิธีไปแล้ว เป็นลักษณะของการใช้หลักการเชิงทฤษฎีเมื่อนำมาสู่การปฏิบัติจริงแล้วจะต้องใช้กิจกรรมด่าง ๆ ที่เหมาะสม 适合 คล้องกับสภาพของทรัพยากรายในหน่วยงาน โดยยึดตามถูกวิธีที่นำเสนอเพื่อค้นหาจุดอ่อน จุดแข็ง เพื่อนำสิ่งต่าง ๆ มาปรับปรุง เก็บไข้และพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป กิจกรรมการพัฒนาทีมงานต่าง ๆ มีดังนี้

1. การระดมสมอง
2. การจัดประชุมรูปแบบต่าง ๆ เช่น ประชุมกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย ประชุมปฏิบัติการ
3. การจัดสัมมนาเพื่อพัฒนางาน
4. การจัดฝึกอบรมพัฒนางาน

5. การศึกษาคุณที่อื่น ๆ เพื่อนำแนวคิดมาพัฒนาการทำงาน
6. ใช้กิจกรรมการนิเทศภายใน เช่น การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานเป็นทีม การจัดทำเอกสารเผยแพร่ผลการปฏิบัติงานร่วมกัน

2.3 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกการใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งจะกล่าวถึงความหมาย จุดมุ่งหมาย ครอบคลุมดังกล่าว กระบวนการวิจัย ขั้นตอน และสรุปหลักการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) หมายถึง การวิจัยประเภทหนึ่ง ซึ่งใช้กระบวนการปฏิบัติอย่างมีระบบ ผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติและวิเคราะห์วิาระณ์ผลร่วมกัน การปฏิบัติการ 4 ขั้น คือ การวางแผน การลงมือปฏิบัติ การสังเกต และการสะท้อนผล การปฏิบัติ การดำเนินการต่อเนื่องไปจนกว่าจะได้ข้อสรุปที่แก้ไขได้จริง หรือพัฒนาสภาพการณ์ของสิ่งที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อจะปรับปรุงประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานประจำให้ดีขึ้น โดยนำเอางานที่ปฏิบัติอยู่มาวิเคราะห์สภาพปัญหา อันเป็นเหตุให้งานนั้นไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากนั้นใช้แนวคิดทางทฤษฎีและประสบการณ์การปฏิบัติงานที่ผ่านมาเสาะหาข้อมูล และวิธีการที่คาดว่าจะแก้ปัญหาดังกล่าวได้ แล้วนำวิธีการดังกล่าวไปทดลองใช้กับกลุ่มที่เกี่ยวข้องปัญหานั้น

ครอบคลุมดังนี้

1. เป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วมและร่วมมือ (Participation and Collaboration) ใช้การทำงานเป็นกลุ่ม ผู้ร่วมวิจัยทุกคน มีส่วนสำคัญและมีบทบาทเท่าเทียมกันในทุกกระบวนการของการวิจัย ทั้งการเสนอความคิดเห็นเชิงทฤษฎีและการปฏิบัติ ตลอดจนการวางแผนการวิจัย

2. เน้นการปฏิบัติ (Action Orientation) การวิจัยชนิดนี้ใช้การปฏิบัติเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและศึกษาผลของการปฏิบัติเพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนา

3. ใช้การวิเคราะห์วิาระณ์ (Critical Function) การวิเคราะห์การปฏิบัติการอย่างลึกซึ้งจากสิ่งที่สังเกตได้จะนำไปสู่การตัดสินใจที่สมเหตุสมผล เพื่อปรับปรุงแผนการปฏิบัติ

4. ใช้วงจรการปฏิบัติการ (The Action Research Spiral) ตามแนวคิดของ Kemmis & McTaggart คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observing) และการสะท้อนกลับ (Reflecting) ตลอดจนการปรับปรุงแผน (Re-Planning) เพื่อนำไปปฏิบัติในวงจรต่อไป

จนกว่าจะได้รูปแบบของการปฏิบัติงานที่เป็นที่พึงพอใจและได้ข้อเสนอเชิงทฤษฎีเพื่อเผยแพร่ต่อไป

กระบวนการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีขั้นตอนที่สำคัญ ๆ ในการดำเนินการดังนี้

1. การจำแนกหรือพิจารณาปัญหาที่ประสงค์จะศึกษา ผู้วิจัยและกลุ่มที่ทำการวิจัยจะต้องศึกษารายละเอียดของปัญหาที่จะศึกษาอย่างชัดแจ้ง ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ซึ่งจะทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการจะต้องมีทฤษฎีรองรับในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น การวิเคราะห์สภาพปัญหา ควรพิจารณาในครบทั้ง 4 องค์ประกอบต่อไปนี้ คือ ปัญหาที่เกี่ยวกับครุ นักเรียน เนื้อหาวิชา และสภาพแวดล้อม

2. เลือกปัญหาสำคัญที่เป็นสาระแก่การศึกษาวิจัย เลือกโดยอาศัยทฤษฎีมาร่วมพิจารณาลักษณะปัญหา แล้วสร้างวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตลอดจนอาจจะต้องสร้างสมมติฐานของการวิจัยในรูปแบบของข้อความที่ต้องการประเมินที่แสดงความสัมพันธ์ปัญหากับหลักการหรือทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้องปัญหานั้น

3. เลือกเครื่องมือดำเนินการวิจัย ที่จะช่วยให้ได้คำตอบปัญหาตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เครื่องมือที่ใช้มี 2 ลักษณะ คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติหรือฝึกหัดตามวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติ

4. บันทึกเหตุการณ์อย่างละเอียดในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย ทั้งส่วนที่เป็นความก้าวหน้า และเป็นอุปสรรคตามวงจรการปฏิบัติการคือ ในขั้นตอนของการวางแผนการปฏิบัติ การสังเกต และการสะท้อนผลการปฏิบัติการ เก็บสะสมข้อมูลที่ก็ไว้เพื่อใช้ในการปรับปรุงวงจรปฏิบัติการต่อไป และเพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์หาคำตอบของสมมติฐาน

5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ ของข้อมูลที่รวบรวมไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ การตรวจสอบรายละเอียดของข้อมูลเพื่อให้แน่ใจในความถูกต้อง แสดงรายละเอียด ชนิดสถานการณ์ จัดหมวดหมู่ และแยกประเภทของกลุ่มข้อมูลตามหัวข้อที่เหมาะสม เปรียบเทียบข้อแตกต่างและคล้ายคลึงของข้อมูล

6. ตรวจสอบข้อมูลของกลุ่มผู้วิจัย ได้พิจารณาไว้แล้วอีกรึปั้นนี้ เพื่อสรุปหาคำตอบที่เป็นสาเหตุและวิธีแก้ปัญหานั้นตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยสรุปประมวลเป็นหลักการ (Principle) รูปแบบ (Model) ของการปฏิบัติ หรือเสนอเชิงทฤษฎี (Proposition) หรือทฤษฎี (Theory) ทั้งนี้ต้องอาศัยหลักตรรกวิทยา โดยวิธีอุปมาและความรู้เชิงทฤษฎีด้วย

กระบวนการวิจัยนี้ เมื่อกล่าวในเชิงนำไปใช้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานในโรงเรียน มีวิธีดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Planning) เริ่มต้นด้วยสำรวจปัญหาร่วมกันระหว่างบุคลากรภายในโรงเรียน เพื่อให้ได้ปัญหาที่สำคัญที่ต้องการแก้ไขตลอดจนการแยกแยะรายละเอียดของปัญหานั้นเกี่ยวกับลักษณะของปัญหาเกี่ยวข้องกับโครงการ แนวทางแก้ไขอย่างไร และจะต้องปฏิบัติอย่างไร

2. ขั้นปฏิบัติการ (Action) เป็นการนำแนวคิดที่กำหนดเป็นกิจกรรมในขั้นวางแผน มาดำเนินการ โดยการวิเคราะห์วิจารณ์ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นร่วมกันของทีมงานประกอบไปด้วย เพื่อทำการแก้ไขปรับปรุงแผน ฉบับแรกที่กำหนดควรจะมีความยืดหยุ่นปรับได้

3. ขั้นสังเกตการณ์ (Observing) เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นด้วยความรอบคอบ ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งที่คาดหวังและไม่คาดหวัง โดยอาศัยเครื่องมือการเก็บข้อมูลเข้าช่วย

4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติการ (Reflecting) เป็นขั้นสุดท้ายของวงจรการทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการ คือ การประเมินหรือตรวจสอบกระบวนการแก้ปัญหา หรือสิ่งที่เป็นข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติการ ผู้วิจัยร่วมกับกลุ่มผู้เกี่ยวข้องจะต้องตรวจสอบปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอน ให้สัมพันธ์กับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน และของระบบการศึกษาที่ประกอบกันอยู่โดยผ่านการถกเถียงปัญหา การประเมิน โดยกลุ่มจะทำให้ได้แนวทางของการพัฒนา ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม และเป็นพื้นฐานข้อมูลที่นำไปสู่การปรับปรุงและการวางแผนการปฏิบัติต่อไป

หลักการสำคัญของการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ต้องทราบก่อนเสมอ คือ กลุ่มนักศึกษาที่เกี่ยวข้อง มีความสำคัญต่อกระบวนการดำเนินการวิจัย นั่นคือ การวิจัยนิน decad ไม่ควรจะทำตามลำพังและควรใช้วิธีของกระบวนการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติ การสังเกต และการสะท้อนผลการปฏิบัติ เพื่อนำมาปรับปรุงแผนงาน แล้วดำเนินกิจกรรมที่ปรับปรุงใหม่ ซึ่งวงจรของ 4 ขั้นตอน ดังกล่าวจะมีลักษณะการดำเนินการเป็นบันไดเวียน (Spiral) กระทำซ้ำตามวงจรจนกว่าจะได้ผลปฏิบัติตามจุดมุ่งหมาย การวิจัยเชิงปฏิบัติการอาจเริ่มต้นโดยครู นักเรียน หรือนักศึกษา แล้วปฏิบัติการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางพัฒนาขึ้น โดยรับฟังความคิดเห็น ข้อติเตียนผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ คือ ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหาร หรือสังคมภายนอก บันทึกผลการปฏิบัติการที่เกิดขึ้นจาก การเปลี่ยนแปลงทุก ๆ ขั้น ที่สำคัญ นั่นคือ

1. บันทึกผลของการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมและการฝึกปฏิบัติ
2. บันทึกผลของการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาและการสื่อสารในห้องเรียนหรือหน่วยงาน และกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ต้องแก้ไข

3. บันทึกผลของการเปลี่ยนแปลงสัมพันธภาพทางสังคมและการจัดระบบองค์กรที่ลดอุปสรรคต่อการฝึกปฏิบัติ

4. บันทึกผลของการพัฒนาการที่เป็นข้อค้นพบที่สำคัญของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยนี้ ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ การแยกแยะข้อค้นพบที่สำคัญในเชิงอธิบายความ ซึ่งจะนำมาสู่การสรุปเป็นผลงานวิจัย และแสดงให้เห็นแนวทางหรือรูปแบบการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาในเรื่องราวของสิ่งที่ศึกษานั้น

สรุปหลักการสำคัญของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ได้ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นขั้นตอนการทำงานที่จะปรับปรุงการศึกษา โดยการเปลี่ยนแปลง (Changing) การศึกษานั้นและการเรียนรู้คำابขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลงนั้น

2. การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นการทำงานของกลุ่ม (Participatory) และให้การปรึกษาหารือร่วมมือกันทำงาน (Collaboration) ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยการฝึกปฏิบัติตามแนวทางที่กลุ่มกำหนด

3. การวิจัยเชิงปฏิบัติการใช้การสะท้อนการปฏิบัติ (Reflection) โดยประเมินตรวจสอบในทุก ๆ ขั้นตอน เพื่อปรับปรุงการฝึกหรือการปฏิบัติให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย

4. การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นกระบวนการเรียนอย่างมีระบบ (Systematic Learning Process) โดยบุคคลที่เกี่ยวข้องนำความคิดเชิงนามธรรมมาสร้างเป็นข้อสมมติฐานทดลองฝึกปฏิบัติ และประเมินผลการปฏิบัติ ซึ่งเป็นการทดสอบ (Test) ว่าข้อสมมติฐานของแนวคิดนั้นผิดหรือถูก

5. การวิจัยเชิงปฏิบัติการเริ่มต้นจากจุดเล็ก ๆ (Start Small) อาจจะเริ่มต้นจากบุคคล (ครู/นักวิจัย) คนเดียวที่พยายามดำเนินการให้มีการเปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงบางสิ่งบางอย่างทางการศึกษาให้ดีขึ้น โดยขณะที่ปฏิบัติต้องปรึกษา รับฟังข้อคิดเห็นและอาศัยการร่วมปฏิบัติจากผู้เกี่ยวข้อง

6. การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นการสร้างความรู้ใหม่ที่ให้แนวทางปฏิบัติเชิงรุปธรรมจากการบันทึก (Records) พัฒนาการของกิจกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้เห็นกระบวนการเรียนรู้ปัญหา การแก้ปัญหา การปรับปรุง และได้ผลสรุปที่สมเหตุสมผล ในขณะเดียวกันสามารถนำปรากฏการณ์ที่ศึกษามาประมวลเป็นข้อเสนอเชิงทฤษฎี (Proposition) ได้

แนวทางของการวิจัยเชิงปฏิบัติ เมื่อนำมาใช้ในการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการปฏิบัติงาน โดยผู้ปฏิบัติงานเป็นผู้เรียนรู้และวิเคราะห์วิจารณ์จากผลที่ได้จากการปฏิบัติ จะทำให้ได้รูปแบบการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของระบบหน่วยงานได้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทรงวุฒิ ทาระสา (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การทำงานเป็นทีมของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอนแก่น เขต 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการทำงานเป็นทีมของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอนแก่น เขต 5 และเปรียบเทียบสภาพการทำงานเป็นทีมของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อนแก่น เขต 5 จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ และขนาดโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการทำงานเป็นทีม โดยภาพรวมและรายด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การมีเป้าหมายเดียวกัน รองลงมา คือ การมีส่วนร่วม และการสื่อสารอย่างเปิดเผย ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การมีปฏิสัมพันธ์

สมศักดิ์ ศิลากุล (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรฝ่ายพัฒนาบุคคล สำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ตามกรอบการศึกษา ชั้นปี 4 ด้าน คือ ด้านความเข้าใจในบทบาท อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ด้านภาวะความเป็นผู้นำ ด้านการสื่อสาร และความสัมพันธ์ภายในทีมงาน และด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ โดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา คือ การจัดฝึกอบรมและการนิเทศแบบโคชชิ่ง (Coaching Technique) ภายใต้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ตามวงจร PAOR ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันปัญหาบุคลากรฝ่ายพัฒนาบุคคล ไม่มีความรู้ ความเข้าใจในทักษะการทำงานเป็นทีม ต่อการทำงานเป็นทีม ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับบุคลากรแต่ละคน ไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทำให้การทำงานเป็นทีมไม่ประสบผลสำเร็จ ผลการดำเนินการจัดฝึกอบรมและการนิเทศแบบโคชชิ่ง เพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรฝ่ายพัฒนาบุคคล สรุปได้ว่า บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจในทักษะการทำงานเป็นทีม เป็นอย่างดี มีความพึงพอใจในขั้นตอนกิจกรรมต่าง ๆ มีความสนใจและให้ความร่วมมือ แต่ละคนสามารถทำงานกลุ่มร่วมกัน ได้อิทธิพลของบุคลากรที่มีความรับผิดชอบ ด้าน คือ การจัดฝึกอบรม แนะนำวิธีการทำงานที่อยู่บนพื้นฐาน ความรู้ ความสามารถ ความต้องการเฉพาะบุคคล และบรรยายกาศ การแนะนำแบบกัลยาณมิตร ตามกรอบการกิจที่ต้องการให้บุคลากรเกิดคุณลักษณะทั้ง 4 ด้าน ผลการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรฝ่ายพัฒนาบุคคล พบว่า บุคลากรได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและวิธีการทำงานไปในทางพัฒนา สามารถพัฒนางานตามกรอบ กิจที่วางไว้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านภาวะความเป็นผู้นำ ด้านการสื่อสารและความสัมพันธ์ภายในทีมงาน และด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ส่วนอีก 1 ด้านยังต้องพัฒนาแก้ไขต่อไป คือ ด้านความเข้าใจในบทบาท อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ

สุนทร จตุรพิชพร (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการทำงานเป็นทีมของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ตามแนวคิดของวู้ดคอกอร์ดและฟรานซิส ซึ่งมีองค์ประกอบของการทำงานเป็นทีม ที่ต้องการศึกษา 11 ด้าน คือ

1. บทบาทต่าง ๆ ที่สมดุล
2. วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเป้าหมายที่ยอมรับ
3. การเปิดเผยและการเชิญหน้า
4. การสนับสนุนและความไว้วางใจซึ่งกันและกัน
5. ความร่วมมือและความชัดแจ้ง
6. กระบวนการทำงานและการตัดสินใจที่ถูกต้อง
7. ภาวะผู้นำที่เหมาะสม
8. การตรวจสอบทบทวนผลงานและวิธีการทำงาน
9. การพัฒนาตนเอง
10. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกลุ่ม
11. การติดต่อสื่อสารที่ดี

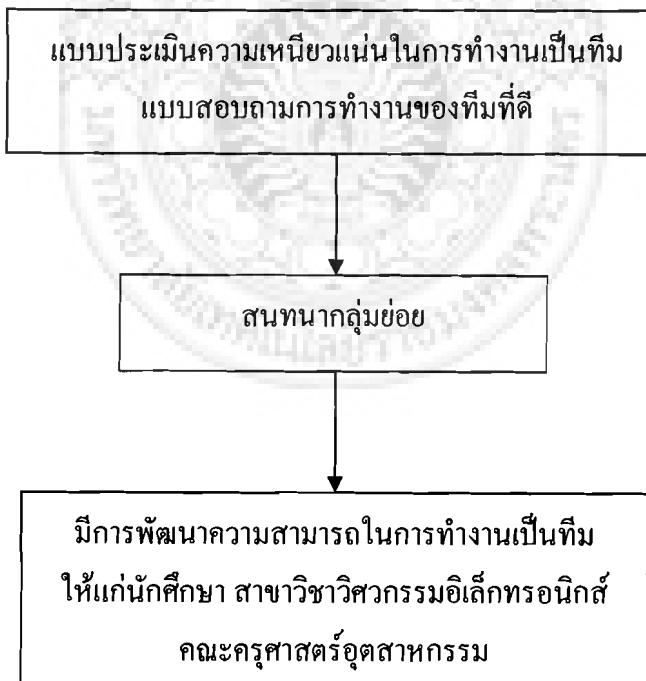
ผลการวิจัยพบว่า ระดับการปฏิบัติงานในการสร้างทีมงานของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ โดยภาพรวมและในทุกองค์ประกอบมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี ระดับการปฏิบัติงานในการสร้างทีมงานของผู้บริหารในภาพรวมและในองค์ประกอบต่าง ๆ อยู่ในระดับดี ยกเว้นองค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเป้าหมายเป็นที่ยอมรับมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับพอใช้ ระดับการปฏิบัติในการสร้างทีมงานของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการโดยภาพรวมและในทุกองค์ประกอบมีระดับการปฏิบัติในการสร้างทีมงานอยู่ในระดับดี

บรรจง ท้าวเพชร (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรในสำนักงานศึกษาธิการอักษรอน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ซึ่งการวิจัยได้ดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน ขั้นสังเกต การปฏิบัติงานตามแผน ขั้นตรวจสอบผลการดำเนินงาน และขั้นการแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติงาน หลังจากที่ได้ดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการปฏิบัติงาน บุคลากรมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือ มีการทำงานร่วมกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน ด้วยความเต็มใจ ความสัมพันธ์ภายในและภายนอกหน่วยงานดีขึ้น มีการเปิดเผยและเชิญหน้าเพื่อแก้ปัญหา

สุนารี สุระคาย (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทำงานเป็นทีมโดยใช้กิจกรรม RST ในกระบวนการอาคารสถานที่ของโรงเรียนบ้านหนองหัวหมู อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งใช้เทคนิคการประชุมเชิงปฏิบัติการ และใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นรูปแบบในการดำเนินงานมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติ ขั้นสังเกต และขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ ผลการพัฒนาการทำงานเป็นทีมหลังดำเนินการมีผลทำให้คณะครุ อาจารย์โรงเรียนบ้านหนองหัวหมู มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมมากยิ่งขึ้น งานอาคารสถานที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นระบบ มีระเบียบและมีความสะอาดเรียบร้อย มีสภาพบรรยายกาศที่มีความเป็นระเบียบร้อยอยู่เสมอ และปลูกฝังค่านิยมที่ดีในการทำงานให้แก่นักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีม พบว่า ปัญหาด้านบุคลากรเป็นปัญหาที่ผู้นำหรือผู้บริหารต้องเรียนดำเนินการแก้ไข โดยสนองตอบต่อความต้องการของบุคลากรในหน่วยงานเพื่อเสริมสร้างให้ทีมงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ภายใต้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม และการนำผลการวิเคราะห์หน่วยงานมาใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของทีมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และการทำงานเป็นทีมทำให้งานเกิดความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

2.5 กรอบแนวความคิด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้หลักการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาโครงการภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2550

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาศิวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2550 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 19 คน และใช้การสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมให้แก่นักศึกษาสาขาวิชาศิวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้แก่

1. แบบบันทึกการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม ใช้สำหรับการสังเกตการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาสาขาวิชาศิวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

2. แนวคำถาม (Interview guide) ใช้ตามเกี่ยวกับปัญหาการทำงานเป็นทีมในการทำสนทนากลุ่ม (Focus group discussion)

3. แบบบันทึกการปฏิบัติงาน (Field Note) ใช้บันทึกขั้นตอนการทำงานเป็นทีมในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในทีมงานอย่างไม่เป็นทางการตลอดจนการสนทนากลุ่ม

4. แบบประเมินด้านความเห็นใจแย่นการทำงานเป็นทีม ใช้สำหรับวัดความรู้สึกในการทำงานร่วมกันของนักศึกษา

5. แบบประเมินด้านการทำงานของทีมงานที่ดี ใช้สำหรับวัดความเป็นทีมงาน (Teamwork) ของนักศึกษา

3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาระบวนการทำงาน และวิธีการสร้างเครื่องมือจากทฤษฎีเอกสารที่เกี่ยวข้อง บทความ ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมให้แก่นักศึกษาสาขาวิชาศักรัตน์ เอกอัครศาสตร์ อุตสาหกรรม

2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

3. แบบสอบถามสำหรับวัดความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบประเมินความเห็นใจแย่นของทีม และการทำงานของทีมที่ดีของรองศาสตราจารย์สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ เป็นแบบวัดเดتكติที่ใช้รูปแบบของเทอร์สโตน (Thurstone)

4. แบบบันทึกการสังเกต และแนวคำถามเกี่ยวกับปัญหาการทำงานเป็นทีม ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ หลังผ่านการตรวจสอบแล้ว ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้เครื่องมีความชัดเจนด้านภาษาครอบคลุมสาระสำคัญตามคำนึงการวิจัย

5. นำแนวคำถามสนทนากลุ่มและแบบสอบถามที่ปรับปรุงไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาสาขาวิชาศักรัตน์ไฟฟ้า ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfaของครอนบาก (Cronbach) ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นที่ 0.92

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมให้แก่นักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. เตรียมความรู้ด้านเนื้อหาและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เป็นการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับแนวคิดการทำงานเป็นทีม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา

2. เตรียมความรู้ในด้านระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยศึกษาด้านค่าวิจัยที่ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ทำการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับปัญหาการทำงานในวิชาโปรเจกของนักศึกษา โดยใช้แนวคิดที่สร้างขึ้น

3. รวบรวมปัญหาเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา และผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือและเอกสารที่เกี่ยวข้องในการวิจัย โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

4. พัฒนาระบบการทำงานเป็นทีม ที่ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาที่ได้จากการสนทนากลุ่ม โดยทำการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมและแบบบันทึกการปฏิบัติงานจากการทำโปรเจกของนักศึกษา

5. เมื่อถึงสุดกระบวนการการทำงานเป็นทีม ผู้วิจัยทำการสรุปความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา โดยใช้แบบประเมินความเห็นข้างหน้าของการทำงานเป็นทีม และการทำงานของทีมงานที่ดี

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

แบบสอบถาม สำหรับรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเห็นข้างหน้าของการทำงานเป็นทีม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เรียงจากเห็นด้วยอย่างยิ่งไปหาไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนน 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

คะแนน 3 หมายถึง เนutrality

คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วย

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

และสามารถเปลี่ยนความหมายของแบบประเมินความเห็นข่าวแห่งของทีม ดังนี้ ถ้าได้ 52 คะแนนหรือมากกว่า แสดงว่าเป็นทีมงานที่วิเศษมาก มีความเห็นข่าวแห่งกันเป็นอย่างดี ถ้าได้คะแนนอยู่ระหว่าง 39 ถึง 51 แสดงว่าทีมงานมีคุณลักษณะเชิงบวก ซึ่งสามารถพัฒนาให้เป็นทีมงานที่ดีขึ้นต่อไปได้แห่นอน ถ้าได้คะแนนอยู่ระหว่าง 26 ถึง 38 คะแนน แสดงว่าทีมงานมีคุณลักษณะค่อนข้างอ่อนแอก และอยู่ในภาวะที่ไม่น่าพอใจ แต่ถ้าได้คะแนนต่ำกว่า 26 คะแนนลงไป ทีมงานไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นทีมงาน (ตามนิยมของทีมงาน) แต่ควรเป็นที่รวมของแต่ละบุคคลที่ร่วมกันแบบหลวง ๆ มากกว่า

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการทำงานของทีมที่ดี มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) คือ มีเสมอ กับ ไม่ค่อยมี โดยมีเกณฑ์การเปลี่ยนความหมายของการทำงานของทีมที่ดี ดังนี้

1) ถ้ามีจำนวนข้อที่ตอบว่า “มีเสมอ” อยู่จำนวนมาก บ่งชี้การทำงานเป็นทีมของนั้นค่อนข้างดี

2) ถ้าข้อใดได้คำตอบว่า “ไม่ค่อยมี” ท่านควรใช้อภิปรายกับสมาชิก เพื่อหาแนวทางแก้ไข ในประเด็นดังกล่าว

จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์และเปลี่ยนความหมาย

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและวิธีการพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมที่ได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์และการบันทึกการแสดงความคิดเห็นที่ได้จากการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยนำໄไปวิเคราะห์เนื้อหาโดยใช้แนวทางการวิเคราะห์ ดังนี้

2.1 แนวคำถาม (Interview guide) เกี่ยวกับปัญหาและการทำงานเป็นทีมในการสนทนา กลุ่ม (Focus group discussion) โดยรวมรวม แยกประเภทของข้อมูล และเปลี่ยนความหมายของข้อมูล โดยอาศัยแนวคิดเชิงทฤษฎี

2.2 สร้างข้อสรุปช่วงระหว่างการเปลี่ยนความหมายข้อมูลเพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีม (Developing Theme) แล้วจัดหมวดหมู่ของปัญหา วิเคราะห์ปัญหา เปรียบเทียบ ปัญหาและทำการพัฒนา

2.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อสรุปช่วงระหว่างที่ได้จากการพัฒนา โดยการทำสนทนากลุ่ม กับกลุ่มตัวอย่างและนำมาเชื่อมโยงความสัมพันธ์ตามจุดมุ่งหมายการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมให้แก่นักศึกษา สาขาวิชาวิศวกรรม อิเล็กทรอนิกส์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความเห็นข่าวแน่นของการทำงานเป็นทีม
2. ผลการวิเคราะห์การทำงานของทีมที่ดี
3. ผลของการประชุมกลุ่มบ่อยและการพัฒนาการทำงานเป็นทีม

1. ผลการวิเคราะห์ความเห็นข่าวแน่นของการทำงานเป็นทีม

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความเห็นข่าวแน่นของการทำงานเป็นทีม

รายละเอียด	คะแนน
1. ทีมงานมีการประชุม/พบปะหารือกันอย่างสม่ำเสมอโดยสมาชิกทุกคนสนใจเข้าประชุม	63
2. เราได้พูดคุยถึงเป้าหมายที่มีร่วมกัน พร้อมทั้งประเมินถึงความก้าวหน้าของงาน	50
3. เราใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการคุยกันเรื่องงานของเรารอย่างเปิดใจและกระตือรือร้น	39
4. เราให้ความสนใจต่อประเด็นที่ขัดแย้งหรือข้อไม่มีข้อบุคคลโดยพูดคุยกันต่อไปจนได้คำตอบ	27
5. สมาชิกกลุ่มจะตั้งใจฟังเมื่อคนอื่นพูด	63
6. เราไว้วางใจซึ่งกันและกันด้วยความจริงใจ และสามารถบอกให้เพื่อนทราบความรู้สึกของเราได้	47

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายละเอียด	คะแนน
7. การเป็นผู้นำกลุ่มนักศึกษาที่มีการหมุนเวียนหรือเป็นร่วมกัน ตามจังหวะและ โอกาสเหมาะสม โดยยึดประโยชน์ของกลุ่ม	54
8. สามารถแต่ละคนพยาบาลหารือที่คิดที่สุดในการสร้างผลงานสุดท้ายที่ ดีของกลุ่ม	40
9. ข้าพเจ้ามีความพึงพอใจมากที่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มนี้	39
10. เรายกใจที่จะยกความดีที่เกิดจากผลงานนั้นให้แก่กัน	44
11. สามารถของกลุ่มต่างยินดีให้และรับคำติชมของกันและกันเพื่อให้ การทำงานของกลุ่มดีขึ้น	21
12. เราภูมิใจแสดงถึงความไปร่วมในการทำงานของกันและกัน และ ช่วยกันทำผลงานของกลุ่ม	49
13. สามารถของกลุ่มให้ความรักและนับถือซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง	58
รวม	594
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	45.69

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสาขาวิชาศักรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีความเห็นว่า
แน่นของทีม หรือสามารถทำงานเป็นทีม โดยนักศึกษามีความคิดคุณลักษณะเชิงบวก ซึ่งสามารถ
พัฒนาให้เป็นทีมงานที่ดีขึ้นต่อไปได้แน่นอน ($\bar{X} = 45.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่
มีคะแนน 52 คะแนนหรือมากกว่า แสดงว่านักศึกษามีความเห็นว่าแน่นของทีมงานมาก ในเรื่อง
มีการประชุม พบปะหารือกันอย่างสม่ำเสมอ โดยสมาชิกทุกคนสนใจเข้าประชุม และสามารถใน
กลุ่มจะตั้งใจฟังเมื่อคนอื่นพูด สามารถของกลุ่มให้ความรักและนับถือซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง
และการเป็นผู้นำกลุ่มนักศึกษาที่มีการหมุนเวียนหรือเป็นร่วมกัน ตามจังหวะและ โอกาสเหมาะสม โดยยึด
ประโยชน์ของกลุ่ม ข้อที่มีคะแนนอยู่ระหว่าง 39 ถึง 51 แสดงว่านักศึกษามีความคิดคุณลักษณะเชิง
บวก ซึ่งสามารถพัฒนาให้เป็นทีมงานที่ดีขึ้นต่อไปได้แน่นอน ในเรื่องการมีเป้าหมายร่วมกัน
พร้อมทั้งประเมินถึงความก้าวหน้าของงาน ความไปร่วมในการทำงานของกันและกัน และช่วยกัน
ทำงานของกลุ่ม มีการวางแผนไว้ก่อนที่จะดำเนินการ สามารถสนับสนุนให้เพื่อนทราบ
ความรู้สึกของกันและกันได้ พอยกใจที่จะยกความดีที่เกิดจากผลงานนั้นให้แก่กัน สามารถแต่ละคน
พยาบาลหารือที่คิดที่สุดในการสร้างผลงานสุดท้ายที่ดีของกลุ่ม และสามารถของกลุ่มนักศึกษา มีความพึงพอใจ
มากที่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มนี้ มีการใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการคุยเรื่องงานของเรื่อย่างเป็นไปและ

กระตือรือร้น ข้อที่มีคะแนนอยู่ระหว่าง 26 ถึง 38 คะแนน แสดงว่าบุคลิกภาพค่อนข้างอ่อนแอก ในเรื่องความสนใจต่อประเด็นที่บัดเบี้งหรือยังไม่มีข้อยุติ โดยพูดคุยกับไปจนได้คำตอบ ซึ่งเป็นภาวะที่จะต้องทำการปรับปรุง ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำกว่า 26 คะแนนลงไป แสดงว่า สามารถของทีมงานไม่ยอมรับฟังคำติชมของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งจะทำให้การทำงานของกลุ่มเป็นไปอย่างล้าช้าได้

2. ผลการวิเคราะห์การทำงานของทีมที่ดี

ตารางที่ 2 ผลจากแบบสอบถามการทำงานของทีมที่ดี

รายละเอียด	จำนวน มีเสนอ	จำนวน ไม่ค่อยมี
1. กำหนดเป้าหมายและความคาดหวังไว้แล้วอย่างชัดเจน	15	4
2. กำหนดบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบไว้แล้วอย่างชัดเจน	12	7
3. มีเอกสารที่ระบุกฎเกณฑ์และแนวทางที่ต้องปฏิบัติไว้ชัดเจน	9	10
4. มีบรรยายกาศของการสื่อสารอย่างเปิดเผยที่ไว้วางใจและเคารพ นับถือซึ่งกันและกัน	12	7
5. มีการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นต้องใช้อย่างต่อเนื่อง	6	13
6. มีการบริหารจัดการเรื่องความขัดแย้ง ความอดทนและการให้ ความร่วมมือสนับสนุนที่ดี	10	9
7. การให้รางวัลตอบแทนหรือชื่นชมเชยทั้งรายบุคคลและทีมงาน โดยรวม	5	14
8. ความโปรตุนที่จะปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นอยู่ตลอดเวลา	7	12
9. สมาชิกของทีมงานสามารถเข้ากันได้ดี ไม่มีใครชอบโ้อ้อวค (ego) หรือบุคคลิกอื่นที่ก่อให้เกิดปัญหา	15	4
10. เมื่อสมาชิกส่วนใหญ่มีมติเห็นพ้องแล้ว ทุกคนพร้อมสนับสนุน	11	8
11. สมาชิกทีมงานมีความยืดหยุ่น เปิดใจกว้าง และสามารถพึงพาได้	10	9
12. สมาชิกทีมงานทุกคนมีความรู้สึกว่า “เราลงเรือเดียวกัน”	11	8
13. สมาชิกแต่ละคนมีความรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิกของทีมนั้น	13	6
14. สมาชิกทีมงานแต่ละคนจะระโอดคลงมาช่วยเหลือสนับสนุนซึ่ง กันและกันอย่าง Zubelpanทันทีทันใดเมื่อเกิดเหตุการณ์จำเป็น โดยผู้นำไม่ต้องร้องขอใด ๆ	17	2

จากการที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีการทำงานของทีมที่ดี ตัวตนให้กับนักศึกษาจะมีลักษณะการทำงานเป็นทีมค่อนข้างดี คือ มีการกำหนดเป้าหมาย และคาดหวังไว้แล้วอย่างชัดเจน มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบไว้แล้วอย่างชัดเจน มีบรรยายกาศของการสื่อสารอย่างเปิดเผยที่ไว้วางใจและเคารพนับถือซึ่งกันและกัน มีการบริหารจัดการเรื่องความขัดแย้ง ความอดทนและการให้ความร่วมมือสนับสนุนที่ดี สมาชิกของทีมงานสามารถเข้ากันได้ดี ไม่มีใครชอบโ้อ้อวัด (ego) หรือบุคลิกอื่นที่ก่อให้เกิดปัญหา เมื่อสมาชิกต่างให้ญี่ปุ่นมิติเห็นพ้องแล้ว ทุกคนพร้อมสนับสนุน สมาชิกทีมงานมีความยืดหยุ่น เปิดใจกว้าง และสามารถพึงพาได้ สมาชิกทีมงานทุกคนมีความรู้สึกว่า “เราลงเรือเดียวกัน” สมาชิกแต่ละคนมีความรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิกของทีมนั้น และสมาชิกทีมงานแต่ละคนจะกระโจนลงมาช่วยเหลือสนับสนุน ซึ่งกันและกันอย่างฉับพลันทันทีทันใดเมื่อเกิดเหตุการณ์จำเป็น โดยผู้นำไม่ต้องร้องขอได้ฯ

สำหรับลักษณะการทำงานที่นักศึกษาไม่ค่อยมี คือ การมีเอกสารที่ระบุกฎเกณฑ์แนวทางที่ต้องปฏิบัติ การเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นต้องใช้อย่างต่อเนื่อง การให้รางวัลตอบแทนหรือชูเชียร์ทั้งรายบุคคลและทีมงานโดยรวม และความประรรณานาที่จะปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น

3. ผลของการประชุมกลุ่มย่อยและการพัฒนาการทำงานเป็นทีม

จากการวิเคราะห์ความเห็นของนักศึกษาที่มีความเห็นว่า ในการทำงานของทีมที่ดี สามารถนำมาสร้างประเด็นปัญหาในการทำงานเป็นทีม เพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

- 3.1 ด้านการสนับสนุนและความไว้วางใจต่อกัน
- 3.2 ด้านความร่วมมือและการใช้ความขัดแย้งในทางสร้างสรรค์

3.1 ด้านการสนับสนุนและความไว้วางใจต่อกัน

ซึ่งในระยะแรก การทำงานของนักศึกษาจะมีลักษณะตัวโครงตัวมัน ต่างคนต่างทำ ประกอบกับแผนการปฏิบัติงานไม่ชัดเจน จึงทำให้การทำงานโครงการเป็นไปอย่างล่าช้า ไม่มีประสิทธิภาพ เท่าที่ควร ดังนั้นจึงมีการประชุมเพื่อชี้แจง เกี่ยวกับลักษณะงานที่ทำ และสร้างแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ว่าโครงการที่จะดำเนินการ ผลปรากฏว่า ทำให้สมาชิกในกลุ่มมีความเข้าใจถึงหน้าที่ต่าง ๆ ที่ตัวเองต้องรับผิดชอบ จึงทำให้งานเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.2 ด้านความร่วมมือและการใช้ความขัดแย้งในการสร้างสรรค์

ซึ่งในระยะแรก ๆ ที่ยังไม่มีการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาสาขาวิชา อิเล็กทรอนิกส์ จะมีการทำางานเป็นแบบต่างคนต่างทำ ขาดความร่วมมือในการทำงาน ไม่ค่อยมีการ ปรึกษาหารือในการทำงาน ส่งผลให้โครงงานที่ทำออกมาไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ และไม่ค่อยเป็น ระเบียบเรียบร้อยเท่าที่ควร หลังจากได้มีการประชุมเพื่อชี้แจง เกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม ทำให้ นักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีความรู้ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการพัฒนา ทีมงาน ปัญหา ข้อขัดแย้งต่าง ๆ ได้รับการแก้ไขด้วยเหตุผล นักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้ รับผิดชอบในหน้าที่ต่าง ๆ ได้มีการพัฒนาการทำงานของตัวเอง เป็นไปด้วยความสร้างสรรค์ และ มีความพึงพอใจที่ดีในการทำงานร่วมกัน ส่งผลให้งานที่ออกมามีคุณภาพ มีระบบ เรียบร้อยมาก ยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาสาขาวิชาศุภารณ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยมุ่งค์ศึกษาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา ผู้วิจัยพัฒนาแบบประเมินความเห็นยิ่งแย่ลงของทีมงาน และการทำงานเป็นทีมที่ดีของ รศ.สุเทพ พงษ์ศรีวัฒน์ เป็นแบบวัดเดาคิดที่ใช้รูปแบบของเทอร์สโตน (Thurstone) ทีมที่ดีของ รศ.สุเทพ พงษ์ศรีวัฒน์ เป็นแบบวัดเดาคิดที่ใช้รูปแบบของเทอร์สโตน (Thurstone)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาศุภารณ์อิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2550 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 19 คน และใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก

การดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แบบสอบถาม จะมีแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ แบบประเมินความเห็นยิ่งแย่ลงของทีม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และแบบสอบถามการทำงานของทีมที่ดี มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและวิธีการพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมที่ได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์และการบันทึกการแสดงที่ได้จากการสนทนากลุ่ม หลังจาก การเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการคำนวณหาคะแนนรวมของแต่ละข้อ แล้วแปลความหมาย คำนวณหาค่าความถี่แล้วแปลความหมาย และสำหรับการใช้แนวคิดที่ได้ จากข้อมูลแบบสอบถามในส่วนที่ 1 มาสรุปประเด็นปัญหา และแปลความหมายของข้อมูลโดย อาศัยแนวคิดเชิงทฤษฎี

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมให้แก่นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาศุภารณ์อิเล็กทรอนิกส์ สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

- ผลการวิเคราะห์ความเห็นยิ่งแย่ลงของการทำงานเป็นทีม พบร่วมกันว่า นักศึกษาสาขาวิชาศุภารณ์อิเล็กทรอนิกส์ มีความเห็นยิ่งแย่ลงของทีม หรือสามารถทำงานเป็นทีม โดยนักศึกษามีความคิดคุณลักษณะเชิงบวก ซึ่งสามารถพัฒนาให้เป็นทีมงานที่ดียิ่งขึ้นต่อไปได้แน่นอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนน 52 คะแนนหรือมากกว่า แสดงว่านักศึกษามีความเห็นยิ่ง

แน่นของทีมงานมาก ในเรื่อง มีการประชุม พบปะหารือกันอย่างสม่ำเสมอ โดยสมาชิกทุกคนสนใจเข้าประชุม และสมาชิกในกลุ่มจะตั้งใจฟังเมื่อคนอื่นพูด สมาชิกของกลุ่มให้ความรักและนับถือซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง และการเป็นผู้นำกลุ่มมีการหมุนเวียนหรือเป็นร่วมกัน ตามจังหวัดและโอกาสเหมาะสม โดยยึดประโยชน์ของกลุ่ม ข้อที่มีคะแนนอยู่ระหว่าง 39 ถึง 51 แสดงว่าบุคลิกภาพนักศึกษามีความคิดเห็นและเชิงบวก ซึ่งสามารถพัฒนาให้เป็นทีมงานที่ดีขึ้นต่อไปได้แน่นอน ในเรื่องการมีเป้าหมายร่วมกัน พร้อมทั้งประเมินถึงความก้าวหน้าของงาน ความโปร่งใสในการทำงานของกันและกัน และช่วยกันทำงานของกลุ่ม มีการวางแผนให้เป็นทีมงานที่ดีขึ้นต่อไปได้ นอกจากนี้ ความรู้สึกของกันและกันได้ พอยิ่งที่จะยกความดีที่เกิดจากผลงานนั้นให้แก่กัน สมาชิกแต่ละคนพยายามหาวิธีที่ดีที่สุดในการสร้างผลงานสุดท้ายที่ดีของกลุ่ม และสมาชิกของกลุ่มนี้มีความพึงพอใจมากที่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มนี้ มีการใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการคุยเรื่องงานของเราอย่างเปิดใจและกระตือรือร้น ข้อที่มีคะแนนอยู่ระหว่าง 26 ถึง 38 คะแนน แสดงว่าบุคลิกภาพนักศึกษาค่อนข้างอ่อนแอก ในเรื่องความสนใจต่อประเด็นที่ขัดแย้งหรือยังไม่มีข้อยุติ โดยพูดคุยกันต่อไปจนได้ คำตอบ ซึ่งเป็นภาวะที่จะต้องทำการปรับปรุง ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำกว่า 26 คะแนนลงไป แสดงว่า สมาชิกของทีมงานไม่ยอมรับฟังคำติชมของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งจะทำให้การทำงานของกลุ่มเป็นไปอย่างล้าชาได้

2. ผลการวิเคราะห์การทำงานของทีมที่ดี พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีการทำงานของทีมที่ดี ส่วนใหญ่นักศึกษาจะมีลักษณะการทำงานเป็นทีมค่อนข้างดี คือ มีการกำหนดเป้าหมายและคาดหวังไว้แล้วอย่างชัดเจน มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบไว้แล้วอย่างชัดเจน มีบรรยายกาศของการสื่อสารอย่างเปิดเผยที่ไว้วางใจและเคารพนับถือซึ่งกันและกัน มีการบริหารจัดการเรื่องความขัดแย้ง ความอดทนและการให้ความร่วมมือสนับสนุนที่ดี สมาชิกของทีมงานสามารถเข้ากันได้ ไม่มีใครชอบโ้อ้อวด (ego) หรือบุคลิกอื่นที่ก่อให้เกิดปัญหา เมื่อสมาชิกส่วนใหญ่มีมิติเห็นพ้องแล้ว ทุกคนพร้อมสนับสนุน สมาชิกทีมงานมีความยืดหยุ่น เปิดใจกว้าง และสามารถพึงพาได้ สมาชิกทีมงานทุกคนมีความรู้สึกว่า “เราลงเรือเดียวกัน” สมาชิกแต่ละคนมีความรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิกของทีมนี้ และสมาชิกทีมงานแต่ละคนจะกระโดดลงมาช่วยเหลือสนับสนุน ซึ่งกันและกันอย่างสนับสนุนทันทีทันใด เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น เป็น โดยผู้นำไม่ต้องร้องขอใด ๆ

สำหรับลักษณะการทำงานที่นักศึกษาไม่ค่อยมี คือ การมีเอกสารที่ระบุกฎเกณฑ์และแนวทางที่ต้องปฏิบัติ การเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นต้องใช้อย่างต่อเนื่อง การให้รางวัลตอบแทนหรือชมเชยทั้งรายบุคคลและทีมงาน โดยรวม และความประณานาทจะปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น

3. ผลของการประชุมกลุ่มย่อยและการพัฒนาการทำงานเป็นทีม พบว่า นักศึกษาสาขาวิชา วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จะต้องมีการพัฒนาการทำงานเป็นทีม 1. ด้านการสนับสนุนและความ ไว้วางใจต่อกัน ซึ่งในระยะแรก การทำงานของนักศึกษาจะมีลักษณะตัวใครตัวมัน ต่างคนต่างทำ ประกอบกับแผนการปฏิบัติงานไม่ชัดเจน จึงทำให้การทำงานโครงการเป็นไปอย่างล่าช้า ไม่มี ประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้นจึงมีการประชุมเพื่อชี้แจง เกี่ยวกับลักษณะงานที่ทำ และสร้าง แผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ว่าใครทำหน้าที่อะไรบ้าง ผลปรากฏว่า ทำให้สมาชิกในกลุ่ม มีความเข้าใจถึงหน้าที่ต่าง ๆ ที่ตัวเองต้องรับผิดชอบ จึงทำให้งานเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 2. ด้านความร่วมมือและการใช้ความขัดแย้งในทางสร้างสรรค์ ซึ่งใน ระยะแรก ๆ ที่ยังไม่มีการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ จะมีการ ทำงานเป็นแบบต่างคนต่างทำ ขาดความร่วมมือในการทำงาน ไม่ค่อยมีการปรึกษาหารือในการ ทำงาน ส่งผลให้โครงการที่ทำออกมาไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ และไม่ค่อยเป็นระเบียบร้อยร้อย เท่าที่ควร หลังจากได้มีการประชุมเพื่อชี้แจง เกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม ทำให้นักศึกษาสาขาวิชา วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีความรู้ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการพัฒนาทีมงาน ปัญหา ข้อ ขัดแย้งต่าง ๆ ได้รับการแก้ไขด้วยเหตุผล นักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในหน้าที่ ต่าง ๆ ได้มีการพัฒนาการทำงานของตัวเอง เป็นไปด้วยความสร้างสรรค์ และมีความพึงพอใจที่ดีในการทำงานร่วมกัน ส่งผลให้งานที่ออกแบบมีคุณภาพ มีระบบ เรียบร้อยมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีม ให้แก่นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีผลการดำเนินงานที่ น่าสนใจ ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการศึกษาความเห็นของนักศึกษา ในการพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีม ของการพัฒนาความสามารถ ให้แก่นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า นักศึกษา ไม่สามารถชี้ข้อการขัดแย้งในกลุ่ม ได้ เนื่องจากไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของ สมาชิกในกลุ่ม เพราะไม่มีความรู้ ความเข้าใจ ในทักษะการทำงานเป็นทีม ที่ต้องการให้เกิดขึ้น ไม่ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทำให้การทำงานเป็นทีม ไม่ประสบความสำเร็จ ลดคลื่องกับงานวิจัยของ สุนทร จตุรพิธพร (2546 : บทคัดย่อ) ได้กล่าวว่า ความจำเป็นที่ต้องจะต้องมีการระดมความคิด ซึ่ง เป็นขั้นตอนที่จะสามารถทราบถึงลักษณะนิสัยส่วนบุคคลของสมาชิกแต่ละคน เพื่อลดความขัดแย้ง และความคิดเห็นที่ไม่สอดคล้องของสมาชิกในกลุ่มด้วย อีกทั้ง การระดมความคิด ยังเป็นกิจกรรมที่ ใช้ในการพัฒนาทีมงานอีกด้วย นั่นที่เป็นประสิทธิภาพด้วย

2. ผลการศึกษาการทำงานของทีมที่ดี ของการพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีม ให้แก่นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า นักศึกษามีไม่ทราบแผนการปฏิบัติงานที่ต้องปฏิบัติ จึงทำให้ต้องมีการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นต้องใช้อ่ายต่อเนื่อง อีกทั้งมีการให้รางวัลตอบแทนหรือชั่งเชิงรายบุคคลและทีมงาน โดยรวม เพื่อความประรรณานี้จะปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น ลดความลังกับแนวทางการพัฒนาทีมงาน โดยเน้นที่จะให้ความสนใจเรื่องความประสานสามัคคีในการปฏิบัติงาน เพราะให้สมาชิกในกลุ่มมีความรู้สึกยินดีกับงานที่ทำและสามารถทำงานให้ลุล่วงสำเร็จได้ในที่สุด

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีม ให้แก่นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยได้รับข้อมูลประสบการณ์ และความคิดเห็นของนักศึกษา กับการศึกษาค้นคว้าสรุปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีม ให้แก่นักศึกษาคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์นี้ นักศึกษาควรมีส่วนร่วมในการกำหนดวางแผนการปฏิบัติงานและร่วมลงมือปฏิบัติทุกขั้นตอน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน และเกิดความภาคภูมิใจในผลการปฏิบัติงาน เน้นความสำคัญของการทำงานเป็นทีม และมีความต้องการพัฒนางานและทีมงานอย่างต่อเนื่อง

1.2 นักศึกษาจะต้องมีความพร้อมใจกันที่จะปรับปรุง จะเสริมสร้างความสามัคคีในการทำงานเป็นหมู่คณะ เพื่อให้ผลงานที่สร้างออกมานี้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 นอกจากการพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมให้แก่นักศึกษาแล้ว ควรพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ทักษะการปฏิบัติงานด้วย เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ

2.2 ควรมีการศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาการมีวินัยในการทำงานของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

บรรณานุกรม

คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.

กรุงเทพฯ : เซเว่นพรีนติ้ง, 2542.

ชาญชัย อาจินสมานา. เทคนิคการพัฒนาทีมงาน. กรุงเทพฯ : สามิตรอฟเซท, 2536.

บรรจง ท้าวเพชร. การพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรในสำนักงานศึกษาธิการ อร์กอนิค
น้ำอูน จังหวัดสกลนคร. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546

ประภาศรี อั่งกุล. การสร้างทีมงาน. ภูเก็ต : สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2542.

ประยูร อาษานาม. การบริหารทีมงาน. ก้าวสู่ : ประสานการพิมพ์, 2538.

ณัฐพันธ์ เจรนันทน์ และคณะ. การสร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เพอร์เน็ท,
2545.

สงวน ช่างผัตร. การพัฒนาทีมงานที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม
งานวิจัยส่วนบุคคล. ม.ป.ท. : สำนักงานสถาบันราชภัฏ, 2543.

สมศักดิ์ ศิลาภูล. การพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรฝ่ายพัฒนาบุคคล สำนักงานการ
ประ同胞ศึกษาจังหวัดสุรินทร์. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.

สุนันทา เลาหนันท์. การสร้างทีมงาน. กรุงเทพฯ : ดี ดี บุ๊คส์โตร์, 2540.

_____. การพัฒนาองค์การ. กรุงเทพฯ : ดี ดี บุ๊คส์โตร์, 2541.

_____. การพัฒนาทีมงาน. กรุงเทพฯ : ดี ดี บุ๊คส์โตร์, 2544.

อรุณ รักษรรัม. การพัฒนาองค์การ : การสร้างและพัฒนาการทำงานเป็นทีม. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : โอเดียนส์โตร์, 2524.

เอกชัย กีสุขพันธ์. การสร้างทีมงาน. กรุงเทพฯ : วีเจพรีนติ้ง, 2538.

เซลเลอร์ โรเบิร์ต. บริหารทีมงาน. กรุงเทพฯ : นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2546.

ภาคผนวก ๑
ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบประเมินด้านความเห็นใจว่าแน่ของทีมงาน (Team Cohesiveness Inventory)

ขอให้ท่านนึกถึงกลุ่มหรือทีมงานที่ท่านมีโอกาสได้ร่วมงานกัน แล้วตอบคำถามข้างล่างตามระดับของความรู้สึกที่ท่านมีในแต่ละประเด็นต่อการทำงานด้วยกัน โดยมีระดับความรู้สึกลดหลั่นตามลำดับดังนี้

1. ทีมงานมีการประชุม/พบปะหารือกันอย่างสม่ำเสมอ โดยสมาชิกทุกคนสนับสนุนเข้าประชุม
1 2 3 4 5

2. เราได้พูดคุยถึงเป้าหมายที่มีร่วมกัน พร้อมทั้งประเมินถึงความก้าวหน้าของงาน
1 2 3 4 5

3. เราใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการคุยเรื่องงานของเราอย่างเปิดใจและกระตือรือร้น
1 2 3 4 5

4. เราให้ความสนใจต่อประเด็นที่ขัดแย้งหรือยังไม่มีข้อบุคคลโดยพูดคุยต่อไปจนได้คำตอบ
1 2 3 4 5

5. สมาชิกกลุ่มจะตั้งใจฟังเมื่อคนอื่นพูด
1 2 3 4 5

6. เราไว้วางใจซึ่งกันและกันด้วยความจริงใจ และสามารถบอกให้เพื่อนทราบความรู้สึกของเราได้
1 2 3 4 5

7. การเป็นผู้นำกลุ่มมีการหมุนเวียนหรือเป็นร่วมกัน ตามจังหวะและโอกาสเหมาะสมโดยยึด
ประโยชน์ของกลุ่ม
1 2 3 4 5

8. สมาชิกแต่ละคนพยายามหาวิธีที่ดีที่สุดในการสร้างผลงานสุดท้ายที่ดีของกลุ่ม
1 2 3 4 5

9. ข้าพเจ้ามีความพึงพอใจมากที่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มนี้
1 2 3 4 5

10. เรายอใจที่จะยกความดีที่เกิดจากผลงานนั้นให้แก่กัน

1 2 3 4 5

11. สมาชิกของกลุ่มต่างยินดีให้และรับคำติชมของกันและกันเพื่อให้การทำงานของกลุ่มดีขึ้น

1 2 3 4 5

12. เราขยันดีแสดงถึงความโปร่งใสในการทำงานของกันและกัน และช่วยกันทำให้ผลงานของกลุ่มโปร่งใส

1 2 3 4 5

13. สมาชิกของกลุ่มให้ความรักและนับถือซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง

1 2 3 4 5

แบบประเมินด้านการทำงานของทีมงานที่ดี (Teamwork Inventory)

คำอธิบาย : แบบทดสอบนี้ใช้เป็นเครื่องมือเบื้องต้นเพื่อวัดความเป็นทีมงาน (Teamwork) ขอให้ท่านตอบข้อความข้างล่างจากมุมมองที่ท่านวิเคราะห์ทีมงานที่ท่านเป็นผู้หรือเคยร่วมทำกิจกรรมใดก็ได้ ว่าทีมงานดังกล่าวมีคุณลักษณะต่อไปนี้หรือไม่

รายละเอียด	มีเสมอ	ไม่ค่อยมี
1. กำหนดเป้าหมายและความคาดหวังไว้แล้วอย่างชัดเจน		
2. กำหนดบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบไว้แล้วอย่างชัดเจน		
3. มีเอกสารที่ระบุกฎเกณฑ์และแนวทางที่ต้องปฏิบัติไว้ชัดเจน		
4. มีบรรยาศศุของสารอ่านง่ายเปิดเผยที่ไว้วางใจและควรพับถือซึ่งกันและกัน		
5. มีการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นต้องใช้อย่างต่อเนื่อง		
6. มีการบริหารจัดการเรื่องความขัดแย้ง ความอดทนและการให้ความร่วมมือสนับสนุนที่ดี		
7. การให้รางวัลตอบแทนหรือชัมเชยทั้งรายบุคคลและทีมงานโดยรวม		
8. ความโปรตุนที่จะปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นอยู่ตลอดเวลา		
9. สามารถของทีมงานสามารถเข้ากันได้ดี ไม่มีใครชอบโ้อ้อวด (ego) หรือบุคลิกอื่นที่ก่อให้เกิดปัญหา		
10. เมื่อสมาชิกส่วนใหญ่มีมติเห็นพ้องแล้ว ทุกคนพร้อมสนับสนุน		
11. สามารถทีมงานมีความยืดหยุ่น เปิดใจกว้าง และสามารถพึงพาได้		
12. สามารถทีมงานทุกคนมีความรู้สึกว่า “เราลงเรือเดียวกัน”		
13. สามารถแต่ละคนมีความรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิกของทีมนี้		
14. สามารถทีมงานแต่ละคนจะกระโดดลงมาช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างฉับพลันทันทีทันใดเมื่อเกิดเหตุการณ์จำเป็นโดยผู้นำไม่ต้องร้องขอใดๆ		

ประวัติผู้จัย

ประวัติผู้วิจัย หัวหน้าโครงการ

1. ชื่อ นายพิสิฐ สอนละ

Mr. Pisit Sornla

2. เลขบัตรประจำตัว

5410190023721

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์ ระดับ 6

4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail
สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร

เลขที่ 399 ถนนสามแเสน แขวงวชิรธรรม เขตดุสิต กทม 10300

โทรศัพท์ : 02-2829009-15 ext 6152, Fax: 02-6285201

E-mail: pisitha@hotmail.com

5. ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรม
อิเล็กทรอนิกส์-โทรคมนาคม ปี พ.ศ 2540 จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากภูมิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

6.1 Microwave Circuit

6.2 High Frequency Circuit

6.3 Telecommunications System

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุ
สถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัยหรือ
ผู้ร่วมงานวิจัยในแต่ละข้อเสนอการวิจัย

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย: ชื่อแผนงานวิจัย

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย: ชื่อโครงการวิจัย

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว: ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน

ประวัติ ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ นายอนุชา ไชยชาญ
Mr. Anucha Chaichan
2. เลขบัตรประจำตัว
3330700208021
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
อาจารย์ ระดับ 6
4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่คิดต่อได้สัง蹉ว พร้อมหมายเลบโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail
สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร
เลขที่ 399 ถนนสามเสน แขวงวชิรธรรม เขตคุณสิต กทม 10300
โทรศัพท์ : 02-2829009-15 ext 6152, Fax: 02-6285201
E-mail: anucha@rmutp.ac.th
5. ประวัติการศึกษา
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรม
อิเล็กทรอนิกส์-โทรศัพท์ ปี พ.ศ 2540 จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากภูมิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
 - 6.1 Digital Circuits Design
 - 6.2 VLSI System
 - 6.3 Communications System
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุ
สถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัยหรือ
ผู้ร่วมงานวิจัยในแต่ละข้อเสนอการวิจัย
 - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย: ชื่อแผนงานวิจัย
 - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย: ชื่อโครงการวิจัย
 - 7.3 งานวิจัยที่กำลังสร้างแล้ว: ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน

ประวัติ ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นายเชาวน์วัฒน์ อุมาณท์

(ภาษาอังกฤษ) Mr. Chaowat Aumarmont

2. รหัสประจำตัวประชาชน 3 1017 0198 501 6

3. ตำแหน่งปัจจุบัน พนักงานราชการ

4. หน่วยงานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตเทเวศร์

399 ถนนสามเสน แขวงวัชรฯ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

โทร. 02 6285203 ต่อ 6153 โทรสาร 02 628-5201

E-mail : aumarmont@hotmail.com

5. ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทเวศร์ สาขา ครุศาสตร์ อุตสาหกรรม เอกวิชา อิเล็กทรอนิกส์-โทรคมนาคม

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ สาขา อิเล็กทรอนิกส์-โทรคมนาคม

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากภาระการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

คอมพิวเตอร์ ภาษาเบตบอด

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพ ในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในเต็ม ข้อเสนอ การวิจัย เป็นต้น

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : -

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : -

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : -

7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ : -

ประวัติ ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวรุ่งอรุณ ศรีปาน
(ภาษาอังกฤษ) Ms.Rung-aroon Sripa
2. รหัสประจำตัวประชาชน 3 6099 00109 19 7
3. ตำแหน่งปัจจุบัน พนักงานมหาวิทยาลัย (อาจารย์)
4. หน่วยงานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตเทเวศร์
399 ถนนสามเสน แขวงวัชระ เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร 10300 โทร. 02 6285203 ต่อ 6153 โทรสาร 02 6285201
E-mail : rung_koys@hotmail.com

5. ประวัติการศึกษา

ปริญญาโท จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ พระนครเหนือ สาขา ครุศาสตร์ไฟฟ้า
เอกวิชา อิเล็กทรอนิกส์-โทรคมนาคม

ปริญญาตรี จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทเวศร์ สาขา ครุศาสตร์
อุตสาหกรรม เอกวิชา อิเล็กทรอนิกส์-โทรคมนาคม

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากวิทยาลัยเทคนิค
นครสวนครรค สาขาอิเล็กทรอนิกส์ เอกวิชา อิเล็กทรอนิกส์-คอมพิวเตอร์

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
คอมพิวเตอร์ การเดินระบบ LAN และการวิจัย

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย ทั้งภายในและภายนอกประเทศไทย โดยระบุสถานภาพ
ในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละ ข้อเสนอ
การวิจัย เป็นต้น

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : -

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการประกอบวิชาชีพครู
ภายใต้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ งบประมาณแผ่นดิน ประจำปี 2551

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : การศึกษาคุณสมบัติของผู้เรียนที่เข้าสู่กระบวนการผลิต
บัณฑิตในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร งบประมาณผลประโยชน์ ประจำปี 2550

7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ : การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของครูช่างอุตสาหกรรมที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร งบประมาณผลประโยชน์ (งบกลาง) ประจำปี 2550

